

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวรุจิราภรณ์ ศรีสุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

กันยายน 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๕๘.๘/๐๐๘/๑

๘๖๕๕๐

๘.๖

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวรุจิราภรณ์ ศรีสุวรรณ

12 พ.ย. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

กันยายน 2545

๒๑๕๒๑๕๕

รุจิราภ ศรีสวรรณ. (2545). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. ใน 6 ด้านคือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 99 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่า t -test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยการทดสอบ ค่า One – way Anslsysis of Variance

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนและด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**THE OPINIONS OF STUDENTS TOWARDS THE INSTRUCTION OF DIPLOMA
IN MARKETING PROGRAM AT PETCHABURI COMMERCIAL SCHOOL**

AN ABSTRACT

BY

MISS. RUJINAD SRISUWAN

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
September 2002**

Rujinad Srisuwan. (2002). *The opinions of Student towards the instruction of Diploma in Marketing Program Petchaburi Commercial School*. Master Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School Srinakharinmirat University. It was advised by. Assoc. Prof. Dr. Tumrong Udompijtkul.

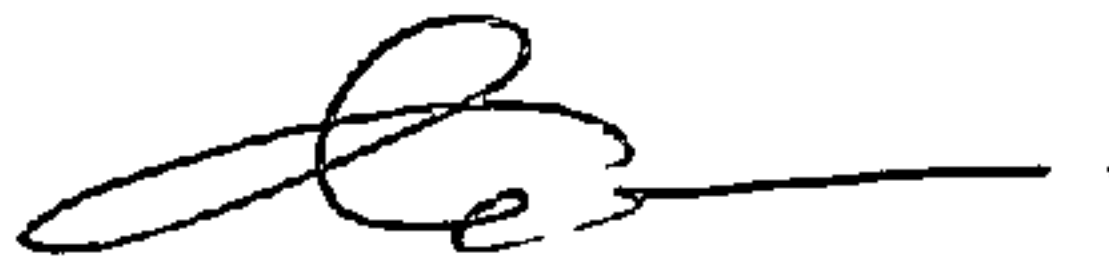
The purposes of this study were the opinions of student towards the instruction of Diploma in Marketing Program Petchaburi Commercial School. There were in 6 aspects, namely : Curriculum, The learning teaching, Environment, Student, Instructor and Evaluation., then comparing those opinions on instruction by gender, level of education achievement, and parent ' s income per month. The sample groups used in this research were students in Marketing Program Petchaburi Commercial School. They composed of 99 students. The instrument used to collect data was a rating scale questionnaire which had 5 items. Statistics applied in the study were percentage, mean, and standard deviation. F- test and t - test were used to examine the data for significant differences.

The study findings were as follows.

1. Opinions of Student towards the instruction of Diploma in Marketing Program overall and individual aspect were at a high level.
2. There was no statistical significant difference by gender in all 6 aspects, but there was statistical significant difference at .05 level in the learning teaching. The other 5 aspects were no statistical significant difference
3. There was no statistical significant difference by level of education in all 6 aspects, but there was statistical significant difference at .01 level in the students. The other 5 aspects were no statistical significant difference
4. There was no statistical significant difference by achievements in all aspects as well each aspect.
5. There was no statistical significant difference by parent's income in per month in all 6 aspects, but considering each aspect , there was statistical significant difference at .01 level in the learning teaching. There were also statistical significant difference at .05 level in environment and student.

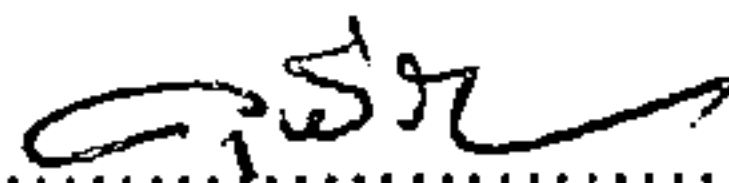
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุดมไพจิตรกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุดมไพจิตรกุล)

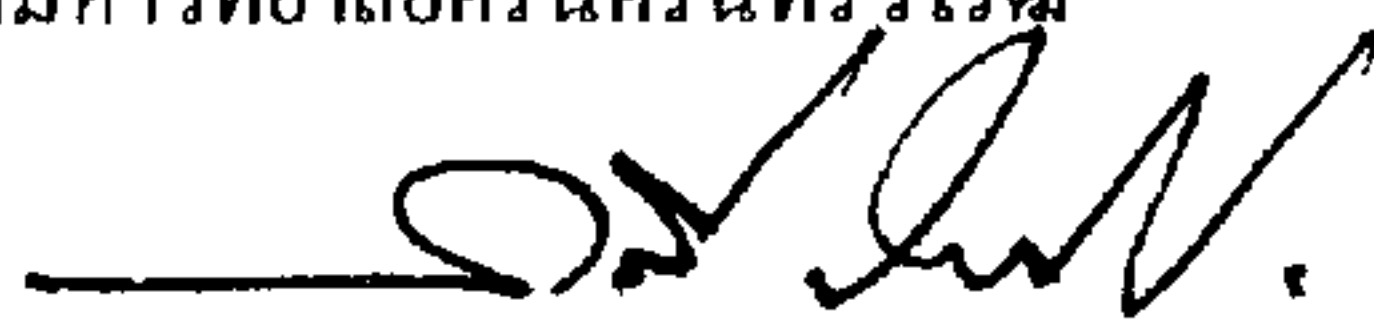

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 28 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความเมตตากรุณาในการให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากท่านรองศาสตราจารย์ ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ประธานควบคุมสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบ ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์ รองศาสตราจารย์ ดร. นิภา เพชรสม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกศักดิ์ บุตรลับ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้กรุณาให้การอบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู – อาจารย์ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี และขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแก่บิดา มารดา ครู - อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาอบรม สั่งสอน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าเสมอมา

รุจินาถ ศรีสุวรรณ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของเนื้อหา.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
	สมมติฐานในการวิจัย	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี	7
	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	11
	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	10
	ด้านการเรียนการสอน	13
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	17
	ด้านผู้เรียน.....	19
	ด้านผู้สอน.....	21
	ด้านการวัดผลและประเมินผล	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
	งานวิจัยในประเทศ.....	30
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	33
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	34
	วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	35
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
	การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและคำร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน	41
2	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน	42
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านเนื้อหาของหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ	43
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ	44
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน โดยรวมและรายข้อ	45
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ	46
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	47
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านการวัดผลและ ประเมินผล โดยรวมและรายข้อ	48
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพจำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน	49
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพ แวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

11	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผล และประเมินผล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	51
12	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผล และประเมินผล จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	52
13	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการ ขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามราย ได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	53
14	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขา วิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	54
15	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการ ขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านผู้เรียน จำแนกตามรายได้ ของผู้ปกครองต่อเดือน	55
16	ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนทั้ง 6 ด้าน	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
ความมุ่งหมายของการวิจัย	58
ความสำคัญของงานวิจัย	58
ขอบเขตของการวิจัย	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การอภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะ	65
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	65
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ	75
ภาคผนวก ค แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการศึกษา เพราะกระบวนการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ได้คนที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และด้านสังคม การศึกษาเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความคิดและทัศนคติ ให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมสามารถนำความรู้ความเข้าใจ มาใช้แก้ปัญหาและเสริมสร้างสังคมให้ดีขึ้น การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร และความเจริญก้าวหน้าของประเทศ (พรนภา ศรีสถานนท์. 2538 : 1) ปัจจุบันสังคมเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ยุคข่าวสารข้อมูล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านประชากร สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ดังนั้นการจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับโลกปัจจุบัน หลักสูตรจำเป็นต้องเน้น ทางด้านการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพื่อพัฒนาในด้านสติปัญญา ทักษะ อารมณ์ สังคม ให้มีสุนทรีย์ด้านศิลปะ และสุขภาพอนามัยให้รู้จักตนเอง ครอบครัว มีความภูมิใจในชุมชนและท้องถิ่น (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2538 : 23)

การตลาดมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ ตั้งแต่เกิดมาและมีชีวิตอยู่ใน โลก มนุษย์มีความต้องการ มีการแลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้าและบริการต่างๆ การตลาดจึงจะต้องปรับให้เข้า กับสังคม และความต้องการของมนุษย์เพราะมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การตลาดจึงมีบทบาท และความสำคัญต่อธุรกิจ เป็นหน้าที่หลักในการบริหารธุรกิจ ดังนั้น ผู้บริหารของหน่วยงานธุรกิจ จะต้องมีความเข้าใจถึงกิจกรรมของการตลาดเพื่อที่จะได้บริหารธุรกิจให้บรรลุเป้าหมาย และต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ เน้นให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังที่ บรรจง ชูสกุลชาติ (2530 : 15) ได้กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาเพื่อการอาชีพ การศึกษาที่ฝึกฝนอบรมให้ ประกอบสัมมาอาชีพเป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำ จนเกิดความชำนาญ และมีฝีมือให้รู้จักฝึกฝน อบรมตนเอง ปรับตนและพัฒนาตนเองไปอย่างต่อเนื่องในเรื่องของชีวิต ในเรื่องของการงาน และในเรื่องของการ อาชีพ ในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญทาง เทคโนโลยีที่พัฒนาและก้าวหน้าตลอดเวลา การศึกษาในระดับอาชีวศึกษา จึงเป็นการศึกษาประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังที่กระทรวงศึกษาธิการรายงานไว้ว่า "การศึกษาวิชาชีพ เป็นรากฐานอันสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม เพราะความเจริญของประเทศขึ้นอยู่กับทรัพยากรของมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของการขยายตัวด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งรู้จักการนำเอา เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพาณิชย์กรรมได้เป็นอย่างดี" ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับ ความต้องการด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่น และสังคมของประเทศและเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล ทางกรม อาชีวศึกษา จึงได้จัดการศึกษาวิชาชีพ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะ ความสามารถ เจตคติ และจริยธรรมที่ดีใน การประกอบอาชีพ

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เป็นสถานศึกษาเอกชนที่เปิดสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2544 เป็นเวลา 25 ปี จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของกำลังคนในปัจจุบัน ขณะนี้ทางโรงเรียนได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเปิดทำการสอน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาการขาย โรงเรียนเปิดรับนักเรียนโดยมิได้มีการสอบคัดเลือกผู้เรียน จึงมีผู้เรียนที่หลากหลายทางด้านสติปัญญา ด้านความคิด ความสามารถในการเรียนรู้ เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคลในการจัดการเรียนการสอน ตัวครูผู้สอนต้องเลือกวิธีสอน และกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีกลยุทธ์ในการสอนเพื่อหล่อหลอมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีจรรยาบรรณ มีคุณธรรมตามเป้าหมายของหลักสูตร มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติสุข

สาขาวิชาการขายเป็นสาขาหนึ่งที่เปิดสอนหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ลักษณะของรายวิชาการขายเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และฝึกปฏิบัติในรูปของการนำเสนอสินค้า การทำแบบทดสอบ การสาธิต ครูผู้สอนจึงต้องมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอด ความรู้ จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้จริงรวมถึงต้องให้ผู้เรียนมีจริยธรรม มีความพร้อมทั้งสติปัญญา สามารถแก้ไขปัญหา และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การเมือง เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ ความสามารถ มีวิธีการสอนที่หลากหลายมีการจัดกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจ ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย และมีการวัดและประเมินผลทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ กิบสัน (Gibson. 1976 : 14 – 16) กล่าวว่า ครูจะสอนให้ได้ผลดีจะต้องประกอบด้วย สมรรถภาพ 4 ประการ คือ ความรู้ในจิตวิทยาการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และการวัดผล ความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่ๆทางการสอน หรือเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาวะของชั้นเรียน คาเลฮัน และคลาร์ก -(Callahan and Clark. 1977 : 193) ได้กล่าวถึงครูที่มีคุณภาพดีและการพัฒนาคุณภาพว่าครูที่มีคุณภาพดี คือ ครูที่มีความสามารถในการทำหน้าที่ได้ 2 บทบาท ได้แก่ บทบาทนักวิชาการ และบทบาทครู ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพครู คือ การปรับปรุงสมรรถภาพด้านความรู้วิชาการ เพื่อให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ให้ดีพอที่จะมีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้ และตอบปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และการพัฒนาความรู้วิชาครู วิธีสอน ตลอดจนเจตคติที่ดีต่ออาชีพ เพื่อครูจะได้เลือกกลวิธีถ่ายทอด ความรู้และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาการขายในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 3 ที่ผ่านมามีพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไปไม่สม่ำเสมอ ซึ่งในบางปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยโดยรวมสูง และในบางปีต่ำ และจากการสังเกตพบว่านักเรียนไม่มีความพร้อมในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งอาจจะมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้น อาจเกิดจากครูผู้สอน ได้ทำการสอนเนื้อหาเร็วหรือช้าเกินไป วิธีการสอนล้าสมัย หรืออาจเกิดปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน และทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัด

ผลและประเมินผล เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการขาย โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอน ในสาขาวิชาการขายได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ใน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
2. ด้านการเรียนการสอน
3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
4. ด้านผู้เรียน
5. ด้านผู้สอน
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการขาย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 99 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ -สถานภาพของนักเรียน โดยจำแนกได้ดังนี้

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับชั้น

3.1.2.1 ปวช. 2

3.1.2.2 ปวช. 3

3.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.3.1 ต่ำ (1.00 – 1.99)

3.1.3.2 ปานกลาง (2.00 – 2.99)

3.1.3.3 สูง (3.00 – 4.0)

3.1.4 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

3.1.4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

3.1.4.2 10,001 - 20,000 บาท

3.1.4.3 20,001 - 30,000 บาท

3.1.4.4 30,001 บาทขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

3.2.2 ด้านการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

3.2.4 ด้านผู้เรียน

3.2.5 ด้านผู้สอน

3.2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจ และการรับรู้ที่มีต่อบุคคลหรือเหตุการณ์โดยสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดความคิดหรือเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรในที่นี้หมายถึงความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหา รายวิชาการขาย ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา ความยากง่าย ระยะเวลาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และความสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ

1.2 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และระยะเวลาในการเรียน

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการภายในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด การบริการน้ำดื่ม ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1.4 ด้านผู้เรียน หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ การตรงต่อเวลาของการเข้าชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน ความตั้งใจและการเอาใจใส่ในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

1.5 ด้านผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ พฤติกรรมการสอนของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนประสบการณ์ในวิชาชีพครู ตลอดจนบุคลิกภาพของครูผู้สอน

1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดผลและประเมินผลและการกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการขายชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544

3. สาขาวิชาการขาย หมายถึง สาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยมีการกำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา โครงสร้าง และการวัดผลและประเมินผล

4. ระดับชั้น หมายถึง นักเรียนที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถของนักเรียนซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 แบ่ง 3 ระดับ ดังนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00 – 1.99

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 – 2.99

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 4.00

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี มีกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ

สถานภาพของนักเรียน จำแนกเป็น

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. ระดับชั้น
 - 2.1 ปวช. 2
 - 2.2 ปวช. 3
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ต่ำ (1.00 – 1.99)
 - 3.2 ปานกลาง (2.00 – 2.99)
 - 3.3 สูง (3.00 – 4.00)
4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
 - 4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 4.2 10,001 - 20,000 บาท
 - 4.3 20,001 - 30,000 บาท
 - 4.4 30,001 บาทขึ้นไป

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขา
วิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
ใน 6 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
2. ด้านการเรียนการสอน
3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
4. ด้านผู้เรียน
5. ด้านผู้สอน
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 3.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
 - 3.2 ด้านการเรียนการสอน
 - 3.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 3.4 ด้านผู้เรียน
 - 3.5 ด้านผู้สอน
 - 3.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

เดิมโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนบุญเลี่ยมวิทยา ได้เลิกล้มกิจการและมีนายนิพนธ์ บัวมณี ได้ทำการเช่าอาคารและที่ดิน ซึ่งเป็นของวัดอุทัยโพธิ์ธาราม ได้ทำการจัดตั้งโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ประเภทอาชีวศึกษา แผนกพนิชยการ ตามใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของจัดตั้งโรงเรียน หรือเรียกว่า "ผู้รับใบอนุญาต" เลขที่ 1/2520 ออกเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2520 โดยมีนายนิพนธ์ บัวมณี เป็นผู้จัดตั้งโรงเรียนและเป็นครูใหญ่ วุฒิ พ.ม. และ คบ. (บริหารโรงเรียน) และนางอารี ศรีสม เป็นผู้จัดการ วุฒิ คบ. (บริหารโรงเรียน) ปีการศึกษาแรกที่เปิดทำการสอนมีนักเรียน 47 คน ปีการศึกษา 2542 มีนักเรียนทั้งหมด 1,465 คน โรงเรียนดำรงอยู่ได้ด้วยเงินค่าธรรมเนียมการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรีเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 ทางโรงเรียนได้ทำเรื่องขอรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2518 เล่ม 1 เข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 รับผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (1,360 คาบ) และในปีการศึกษา 2527 ขอย้ายการรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ได้ย้ายทำการจากวัดอุทัยโพธิ์ธาราม มาตั้งที่ใหม่ในที่เช่าของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ที่ดินรายเดือนแปลงเลขที่ 247/1 โฉนดเลขที่ 8994 (นอกเขต) พื้นที่ทั้งหมด 12 ไร่ 200 ตารางวา ใกล้กับหมู่บ้านดอนคาน ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (เลขที่ 199/1 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2538)

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ตั้งอยู่เลขที่ 199/1 หมู่ 2 ตำบลธงชัย

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี อยู่ตรงข้ามกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 12 จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ 12 ไร่ 200 ตารางวา

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีประกอบด้วย อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น อาคารเรียน อาคารประกอบหอประชุม โรงอาหาร และห้องปฏิบัติการต่างๆโดยจัดเป็นห้องสำนักงาน ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติงานสำนักงาน ห้องพิมพ์ดีดไทย ห้องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการขาย ห้องพัสดุ มีห้องน้ำหญิง ห้องน้ำชาย ไว้สำหรับบริการนักเรียน นักศึกษา และที่ปัสสาวะสำหรับนักเรียนชาย และจัดสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นักศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาการขาย

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม ออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน และเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์ จากแหล่งวิทยาการ และสถานประกอบการ
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่นนั้นๆ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้ผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจ ในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อกับครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้นๆ
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่ง

ความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียบเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และ สถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนเรียนได้ไม่เกิน 35 คาบต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 – 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 32 – 48 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 2 – 3 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือทำโครงการ หรือทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และหมวดกิจกรรมดังนี้

4.1 หมวดวิชาชีพพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.2.4 การฝึกงาน หรือทำโครงการ หรือทำโครงการวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 หมวดกิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงาน หรือโครงการหรือการทำโครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

หรือทำโครงการหรือโครงการอาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นผู้เรียนตามโครงการอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนาชนบท

5.2 การติดตามผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่นๆ

5.3 ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่า ของภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียน

พัฒนาความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการศึกษิตตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เน้นระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ.2538 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

9. กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการศึกษา วิเคราะห์ วางแผนงาน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

10. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิก เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพพื้นฐาน และกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในหมวดประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

10.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิก เพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพ กลุ่มวิชาเลือก และหมวดวิชาชีพเลือกเสรี แล้วรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

จุดประสงค์สาขาวิชาการขาย

1. เพื่อให้มีทัศนคติที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่ออาชีพนักขาย
2. เพื่อให้มีความรู้หลักการ เทคนิค และกลยุทธ์เกี่ยวกับการขาย
3. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ขายอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้ปรับปรุง และพัฒนางานอาชีพตนเองให้ก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 4 – 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษาตลอดจนเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน

2. โครงการที่ประมวลความรู้หลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่วัดด้วยหลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

ภิญโญ สาร (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถโดยเสริมให้เอากัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ มีความแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (2527 : 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษา ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

สังัด อุทรานันท์ (2526 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริง จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียนและต้องมีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วยถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรง

กันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

চার্জ বাক্স (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือสิ่งอันเป็นสาระ ซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่างๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ক্রীওয়ালย์ লীমอภีชาติ (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไรรวมถึงจะเกิดผลและพัฒนาถึงที่สุด

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (Concept) ไม่ใช่เป็นข้อมูล

2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึก ความกว้างครอบคลุมถึงการได้เกิดความเข้าใจ กระบวนการ และความคิดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถูกหลัก การและความคิดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ

5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

พงศ์ หรดาล (2531 : 65 – 66) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้นประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่างๆ เป็นต้น

2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือกอาจแบ่งออกเป็น

2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ เป็นต้น

2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกต การศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. อันดับการเลือก ก่อนที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการและความสามารถนำไปใช้ให้ ได้ผลต่ออาชีพนั้นๆ

เนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการขาย ประกอบด้วยวิชาชีพ เลือกรายละเอียดดังนี้

กลุ่มวิชาการขาย

รหัส	รายวิชา	ท – ป – น
22012201	การดำเนินงานร้านขายปลีก	2 – 2 – 3
22012202	การจัดจำหน่ายสินค้าเศรษฐกิจ	3 – 0 – 3
22012203	บุคลิกภาพนักขาย	2 – 2 – 3
22012204	การหาข้อมูลทางการตลาด	2 – 2 – 3
22012205	การกระจายสินค้า	3 – 0 – 3

22012206	การโฆษณา	2 – 2 – 3
22012207	การจัดการสินค้า	2 – 3 – 3
22012208	การสหกรณ์	2 – 2 – 3
22012209	การขายประกันชีวิต	2 – 2 – 3
22012210	การขายตรง	2 – 2 – 3
22012211	การพัฒนาดนเพื่อเข้าสู่อาชีพ	1 – 2 – 2

ด้านการเรียนการสอน

การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนรู้และการสอน การตรวจสอบประสิทธิภาพการเรียนการสอนทำได้โดยการประเมินผล ถ้าผลที่ออกมาไม่ดีก็ต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ ดังนั้น การส่งเสริมที่ดีที่สุดที่จะทำให้เด็กเจริญเติบโตและมีความงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก็คือ การให้การศึกษาที่เหมาะสมกับการพัฒนาการในทุกด้าน ซึ่งผู้ที่บทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนก็คือ ครู

การเรียนรู้ มาจากคำว่า การเรียนรู้ (Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ (Experience) หมายความว่า ถ้าปราศจากประสบการณ์ การเรียนรู้ก็เกิดขึ้นไม่ได้ ทั้งนี้ประสบการณ์ คือ การที่บุคคลใช้ประสาทสัมผัสประจักษ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย สิ่งแวดล้อมทางกาย สังคม และขนบธรรมเนียมประเพณี ดังนั้น เมื่อบุคคลประจักษ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น แต่สิ่งแวดล้อมมีทั้งด้านดีและไม่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี จะเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี จะเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี

ทั้งนี้ พันธุกรรมเป็นตัวคงที่ ถ้าต้องการให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี (การศึกษา - เจริญงอกงาม) จึงไม่สามารถปล่อยบุคคลไปประจักษ์กับสิ่งแวดล้อม โดยอิสระเสมอไปได้ จำเป็นต้องจัดสถานการณ์เฉพาะให้บุคคลได้ประจักษ์กับสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งคือ การจัดการศึกษา

การสอน คือ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ประจักษ์เพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีได้ ซึ่งการสอนเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเกินกว่าตัวครู การบรรยายของครู และการฟังของนักเรียนในห้องสี่เหลี่ยม แต่เป็นกระบวนการที่เกิดจากความเข้าใจในตัวผู้เรียน (ธรรมชาติและความมุ่งหวัง) เข้าไปในกระบวนการวิธีสอน และใช้สื่อการสอนการจูงใจและให้บุคลิกภาพท่าทีของครู รวมไปถึงการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามหลักสูตรหรือไม่

ดังนั้น การสอนจึงเป็นภารกิจที่ต้องใช้วิทยาศาสตร์และศิลป์มากจึงจะทำให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน นอกจากนั้น การสอนจะต้องเป็นชนวนที่ทำให้นักเรียนได้ใฝ่รู้และศึกษาความรู้ไปชั่วชีวิต (Life Long Education) ด้วย

องค์ประกอบของการสอน

1. ครู หรือผู้สอน บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะรวมไปถึงต้องรู้จักปรับปรุงเลือกเทคนิควิธีการสอนให้เหมาะกับเนื้อหาและผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

2. นักเรียน หรือผู้เรียน สำคัญเท่ากับผู้สอน เพราะความสำเร็จในการศึกษาของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีหน้าที่แนะแนวและจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้

เรียนมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รู้จักใช้สื่อการเรียน การสอนด้วยตนเองมากกว่าฟังคำบรรยายจากครูอย่างเดียว คือ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ให้มากที่สุด

3. สิ่งที่จะสอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งครูต้องจัดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กัน ให้น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน

หลักการพื้นฐานในการสอน

การที่ครูจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ครูจะต้องมีหลักการที่ดี ซึ่งการสอนที่ดีอยู่ที่หลักการ พื้นฐานในการสอน ได้แก่

1. หลักการเตรียมความพร้อมพื้นฐาน จะทำให้การสอนมีคุณภาพ

1.1 ต้องรู้เรื่องหลักสูตรในปัจจุบัน ในหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรมการเรียน การสอน การประเมินผลหลักสูตร

1.2 ต้องรู้เรื่องปรัชญาการศึกษา เพราะมีผลต่อการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การ กำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การบริหารโรงเรียน การจัดชั้นเรียน การวัดผลประเมินผล

1.3 ต้องมีความรู้ด้านเนื้อหาวิชาดี เพื่ออธิบายให้นักเรียนเข้าใจลึกซึ้ง ดังนั้น จึงต้องศึกษา เล่าเรียนและค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอ

1.4 ต้องมีทักษะการสอนที่ดี ซึ่งต้องฝึกฝนทักษะตลอดทั้งที่เป็นทักษะเดี่ยวและบูรณาการ ทักษะตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป

1.5 ต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาการสอนอย่างรอบคอบ โดยนำหลักการที่เรียนมา ช่วยแก้ปัญหา

2. หลักการวางแผนและเตรียมการ การสอนจะมีคุณภาพไม่ได้หากครูมิได้วางแผนและเตรียม การสอนดีพอ ซึ่งมี 5 ประการ คือ

2.1 ต้องเขียนแผนการสอนที่คลุมชื่อเรื่องที่สอน หัวเรื่อง กำหนดความคิดรวบยอด จุด ประสงค์ กิจกรรมการสอน สื่อการสอน

2.2 ต้องรวบรวมข้อมูลและเนื้อหาสาระที่จะสอนตามหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการสอน

2.3 ต้องการวางแผนผลิตหรือจัดหาสื่อการสอนเพื่อใช้ในกิจกรรมตามที่กำหนดในแผนการ สอน

2.4 ต้องเตรียมแบบทดสอบเพื่อให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

2.5 ต้อง "ซ้อม" สอนเพื่อจัดลำดับขั้นการสอนให้ตนเองแน่ใจว่าจะสอนนักเรียนได้ดีและมี ประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนวิชาการขาย

การจัดการเรียนการสอนวิชาการขาย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีจุดมุ่งหมายดังนี้

เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ สามารถนำไปปฏิบัติในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง รวมทั้งการ สร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพการขาย และมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่ตนเองเรียน

วิธีการสอนวิชาการขาย

วิธีการสอนวิชาการขาย หมายถึง แบบหรือวิธีการถ่ายทอด ความรู้ และประสบการณ์ของครู เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจในวิชาการขาย และมีเจตคติที่ถูกต้องต่อวิชาการขาย ตามลำดับขั้นในเรื่องที่ครูจะสอน ซึ่งวิธีการถ่ายทอดความรู้นี้มีหลายแบบ หลายวิธี ซึ่งครูจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัย โอกาส และสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์นั้น ๆ

การเรียนการสอนวิชาการขาย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะสอนเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกระบวนการนำเสนอขายสินค้าหรือบริการ และทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการขายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำหลักทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ ใช้กับกระบวนการนำเสนอขายสินค้าหรือบริการให้สอดคล้องกับลูกค้า ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นทั้งภาคทฤษฎีควบคู่กับภาคปฏิบัติ ซึ่งจะใช้วิธีการสอนในหลายรูปแบบประกอบกันซึ่งได้แก่

1. วิธีสอนแบบถามตอบ เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สอนและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน โดยครูจะตั้งคำถามให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และตอบ ซึ่งจะเป็นคำถามที่พัฒนาไปตามเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนได้แนวคิด และรู้จักคิดและรู้ที่กำลังทำอะไรอยู่
2. วิธีการสอนแบบอภิปราย เป็นการสอนแบบกลุ่ม คือนักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ แต่นักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาก่อน
3. วิธีการสอนแบบสาธิต เป็นวิธีการสอนที่จะนำมาใช้เมื่อขึ้นเรื่องใหม่โดยครูจะมีการสาธิตตัวอย่างของเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้เรียนทราบก่อนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีพื้นฐานความรู้ก่อนแล้วจึงลงมือปฏิบัติ
4. วิธีสอนแบบโครงการ (Project) เป็นการสอนโดยให้นักเรียนปฏิบัติ ในวิชาการขายมักมีการมอบหมายโครงการต่าง ๆ ให้นักเรียนนำไปปฏิบัติ โดยผู้เรียนต้องนำทฤษฎีที่เรียนไปแล้วมาประยุกต์ใช้กับโครงการนั้น ๆ การทำโครงการเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและลงมือปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งทำไม่ได้ในบทเรียน
5. วิธีสอนแบบกรณีศึกษา วิธีการสอนแบบนี้ครูจะใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือคิดขึ้นมาเองเป็นเรื่อง มาให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร วิธีนี้มุ่งให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาต่าง

วิธีการเรียนการสอนวิชาการขายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนวิชาการขายได้ทั้งสิ้น แต่ผู้สอนต้องเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และตัวผู้เรียนก็จะช่วยให้การเรียนการสอนนั้นสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายได้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 137) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางจัดกิจกรรมการสอนนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับวิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องรู้จักนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 71 – 73) ได้สรุปลักษณะการสอนที่ดีไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน และให้มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย

2. ต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องวัย และอายุ ตลอดจนประสบการณ์เดิมของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. ครูควรสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. ควรมุ่งให้เด็กได้ทั้งความรู้ ความสามารถและทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่ เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าเพียงอย่างเดียว ควรสร้างให้เด็กมีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย
6. ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในแง่วิชาเดียวกัน ทั้งในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
7. ต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
8. ย่อมต้องช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก
9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
10. ไม่ควรยึดอยู่แต่เพียงวิธีสอนใดวิธีสอนหนึ่งเพียงวิธีเดียว แต่ควรเป็นวิธีที่เหมาะสมกับบทเรียน วัยเด็ก หลักสูตรและประมวลการสอน
11. จะต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ก็เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนนั้นตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการมากที่สุด
12. การตั้งความหมาย การกำหนดวิธีการสอน ใช้อุปกรณ์และการวัดผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน

เสาวนีย์ ลิขยาบัณฑิต (2528 : 58) ได้กล่าวถึงระบบการเรียนการสอนประกอบด้วย ส่วนประกอบ 3 ประการ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไรบ้าง
2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์
 - 2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจัดในรูปแบบใด
 - 2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร
 - 2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อย่างไร
3. การประเมินผลการเรียนการสอนจะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์และบรรลุเพียงใด มีอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

สุชาติ ศิริสุขไพบุลย์ (2527 : 41) กล่าวว่า เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพเป็นกระบวนการสอนที่ครูสอนวิชาชีพใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน ด้วยการจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

โสภณ โสมดี (2532 : 39 – 40) การสอนวิชาชีพเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน การแนะแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเองเป็นการสอนที่เน้นการรวมความรู้ด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติเข้าด้วยกัน โดยจัดสภาพการให้สอดคล้องกับการทำงานจริง ๆ

มานิดา อุชชิน (2525 : 1) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอน ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพการปฏิบัติงานได้
2. ครูต้องใช้วิธีการสอน ที่สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้ และเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การทำงานนั้น
3. ครูต้องสอนแต่สิ่งที่จำเป็นตามลำดับโดยการจัดสภาพการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้โดยมีการวางแผนการสอน หรือโครงการสอนไว้อย่างดี
4. ครูต้องรู้จักใช้วิธีจะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนภายใน และสภาพการสอนภายนอกให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ และทักษะวิชานั้น

สรุปว่า การเรียนการสอนนั้น หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่วนการเรียนการสอนวิชาชีพนั้นมิใช่ให้ความรู้ดังนี้

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของการเรียนในสถานศึกษาไว้ดังนี้

วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2519 : 21) ได้สรุปความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยว่า ช่วยให้นักการอุดมศึกษาเข้าใจธรรมชาติของวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนาให้วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลของมวลสมาชิก และเพื่อการแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาได้อีกด้วย

มันเกียรติ โกศลนริตวงษ์ (2527 : 19 – 20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งผลให้นักศึกษาพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติโดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทัศนคติ บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ประกอบกับการจัดการหลักสูตรและรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ (2519 : 79) ให้ความหมายว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือและวัสดุต่างๆที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และความมีเหตุผลอันสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2524 : 64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการสอน คือ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการสอนประกอบวัสดุ หมายถึง สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนที่ต่างๆ อุปกรณ์ หมายถึง สิ่ง

คงทนถาวร เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ต่างๆ ส่วนวิธีการสอนประกอบก็หมายถึง การใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ และวิธีการสอนประกอบก็ยังหมายรวมไปถึงการทัศนศึกษา การทดลองต่างๆ ด้วย

ธารง บัวศรี (2532 : 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้วัสดุในการสอนซึ่งได้แก่วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

หลักการจัดห้องเรียนที่ดี

การจัดห้องเรียน และการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะใช้เวลาอยู่ในห้องเรียนวันละประมาณ 5 – 6 ชั่วโมง อิทธิพลของห้องเรียนจึงมีบทเรียนมากพอที่ปลูกฝังลักษณะนิสัยของเด็กให้มีแบบต่างๆ กันออกไป เช่น อาจเจียบขีมิ เกือบตัว ชอบแสดงออก ชอบตามแบบผู้อื่น ตลอดจนสามารถที่จะช่วยสร้างเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ตามลักษณะที่ต้องการได้เช่น เป็นผู้นำแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจได้เองทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี รู้จักแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบ

ลักษณะ อินทจักร (2538 : 165 -166) ได้กล่าวว่า การสอนตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 นั้นจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนหลายๆวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เน้นวิธีการสอนให้นักศึกษารู้จักค้นหาเหตุผล วิธีสืบสวนสอบสวน วิธีแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมวิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์ และอภิปรายเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้นๆ

ประเภทการจัดห้องเรียน

ครูผู้สอนสามารถจัดห้องเรียนได้หลายแบบ อาจจัดแบบยึดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหลัก หรือยึดการสอนแต่เพียงอย่างเดียวเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงกิจกรรมเลยก็ได้

ลักษณะ อินทจักร (2533 : 166 -167) อ้างอิงมาจาก ทศนีย์ ผลเนืองมา (2526 : 37 - 42) ได้เสนอแนะการจัดห้องเรียนได้ว่า ถ้าแบ่งวิธีการจัดห้องเรียนให้เห็นเด่นชัดเจขึ้น และเข้าใจได้ง่ายขึ้นจัดแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ห้องเรียนแบบธรรมดา
2. ห้องเรียนแบบนวัตกรรม

1. ห้องเรียนแบบธรรมดา ห้องเรียนแบบนี้หมายถึง ห้องเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางของห้องเรียน และมีนักเรียนเป็นผู้คอยรับความรู้ การจัดห้องเรียนแบบนี้มักจะใช้ห้องที่เป็นลักษณะสี่เหลี่ยม กระดานดำอยู่หน้าชั้น และมีโต๊ะครูอยู่หน้าชั้นเรียนตลอดเวลา โต๊ะเรียนจะวางเรียงกันเป็นแถวโดยหันหน้าเข้าหาครู

บทบาทของครูและนักเรียน ครูจะเป็นผู้รอบรู้ในด้านต่างๆ ใช้วิธีการสอนแบบป้อนความรู้ให้แก่ นักเรียนโดยการบรรยายและอธิบายให้นักเรียนฟังตลอดเวลา ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนพูดหรือจัดกิจกรรมกลุ่ม

2. ห้องเรียนแบบ ห้องเรียนแบบนี้เป็นห้องเรียนแบบใหม่ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การจัดห้องเรียนทำได้หลายแบบ โต๊ะเรียนต้องเรียงแถว หันหน้าเข้าหาครู นิยมจัดโต๊ะเป็นกลุ่มแบบต่างๆ กันเพื่อให้ นักเรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน มีส่วนที่นักเรียนจะศึกษาหาความรู้เป็นรายบุคคลได้ด้วย มีการจัดศูนย์ความสนใจ มีการตกแต่งผนังห้องเรียน และการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเรื่องที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่

บทบาทของครู มีบทบาทเป็นผู้กำกับและแนะแนวมีความสัมพันธ์ และพึ่งพาอาศัยกัน ครูจะพูดน้อยลงเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเองมากที่สุด ถูกหลักการจัดห้องเรียนที่ดีแล้ว ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ใน การศึกษา

การจัดห้องเรียนของนักเรียนสาขาวิชาการขาย

นักเรียนสาขาวิชาการขายจะเรียนจบหลักสูตรได้นั้น จะต้องเรียนทุกรายวิชา ตามหลักสูตรที่กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้กำหนด แต่ผู้วิจัยจะขอกล่าวเฉพาะการจัดห้องเรียนซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีโต๊ะและเก้าอี้ให้ครบจำนวนนักเรียนนั่ง และควรจะมีโต๊ะยืนได้เพื่อสะดวกต่อการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน
2. จะต้องมีย่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอนครบ เช่น เครื่องเล่นวีดีโอ เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้ มีโต๊ะและเก้าอี้สำหรับการจัดประชุมสัมมนาทางการตลาดพร้อมอุปกรณ์
3. ห้องเรียนสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก มีบอร์ดนิเทศให้ความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ
4. มีห้องปฏิบัติการขายตรง (Direct Sale) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการปฏิบัติจริง หลังจากได้เรียนทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาแล้ว

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคาร สถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีต่อการเรียนการสอนด้วย

ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนในสถานการศึกษา ที่มีลักษณะประจำตัวและธรรมชาติที่แตกต่างกันไป ตามเพศวัย ความสามารถ ความคาดหวัง ความสนใจ สภาพร่างกาย และภูมิหลัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนจะมีประสิทธิภาพถ้าสถานศึกษาครูผู้สอน ได้จักและเข้าใจในตัวผู้เรียน

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 62) ให้ทัศนะว่า ปัจจุบันและอนาคตมุมมองเกี่ยวกับผู้เรียนได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยมองว่าผู้เรียนคือคนที่อยู่ในวัยเรียน อยู่ในสถานศึกษามีวิธีการเรียนเป็นรายชั้นต้องมีครูคอยสอนให้ท่องจำ ฯลฯ เราจะต้องมองผู้เรียนในมุมใหม่ที่แตกต่างไปจากอดีต ดังต่อไปนี้

ผู้เรียน คือ คนที่มีสมอง มีสติปัญญา มีความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น มีความต้องการที่จะเรียน เป็นมนุษย์ที่ประเสริฐและมีศักดิ์ศรี

ผู้เรียน คือ บุคคลที่เป็นที่รักของเรา เป็นลูกรัก หลานรัก ศิษย์รัก

ผู้เรียน คือ อนาคตของชาติ ความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลกของประเทศไทย ขึ้นอยู่กับผู้เรียนในวันนี้

ผู้เรียน คือ ตัวของเราเองและคนทุกคนในสังคม ทุกวัย ทุกกลุ่มเป้าหมาย ตามแนวคิดเรื่องการศึกษาตลอดชีวิต

ผู้เรียน คือ “ลูกค้า” ของครูและสถาบันศึกษา ผู้ซึ่งมีสิทธิ์ในการรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นที่พึงพอใจ สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของเขา

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัย และความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติตนไปสู่ผลเมืองที่ดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีอัธยาศัย
2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยส่งเสริมความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม
3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลต่อความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่นอย่างเหมาะสม ได้แก่ การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมานะอดทน ไม่ห่อหุ้ม ไม่ละเมิดประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณะส่วนรวม หน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร การใช้สิทธิเลือกตั้ง

ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองหน้าที่ในการเล่าเรียน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพกายใจและจิตดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม

ในส่วนของนักเรียนสาขาวิชาการขายนั้น ควรจะต้องมีลักษณะคุณสมบัติที่ดีของนักขายเพราะว่างานทางด้านการขายการตลาดในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงจากขายสินค้าและบริการ เพื่อมุ่งหวังกำไรเพียงอย่างเดียว มาเป็นการตลาดที่มุ่งหวังกำไรที่เกิดจากความพึงพอใจของผู้บริโภคทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะให้ผู้บริโภคกลับมาซื้อและใช้สินค้าหรือบริการขององค์กรอีก และใช้เรื่อยๆ ไป ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรเกิดผลกำไรมากขึ้นและมีผลกำไรในระยะยาว จึงเป็นเหตุให้ นักการตลาดขององค์กรต่างๆ ล้วนแต่ต้องมุ่งที่ค้นหาความพึงพอใจของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด และพยายามผลิตสินค้าหรือบริการขึ้นมาที่จะสามารถสนองความต้องการ และความพึงพอใจของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด (ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท. 2541 : 1) ดังนั้นบุคคลที่จะเป็นนักขายที่ดีได้จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

บุบผา ไส้รักษา (ม.ป.ป. : 5 – 14) ได้กล่าวไว้ว่าคุณสมบัติที่นักขายพึงมี พอสรุปเป็นประเด็นคือ

1. มีความขยันหมั่นเพียรอดทนในการทำงาน
2. ต้องเป็นบุคคลที่ตรงต่อเวลา
3. มีความซื่อสัตย์สุจริต
4. มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
5. มีความรับผิดชอบในการทำงาน
6. มีความคิดริเริ่ม กล้าได้กล้าเสีย
7. มีความเป็นประชาธิปไตยกล้าพอที่จะรับคำติเตียนของลูกค้านได้
8. มีความมานะพยายาม และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ
9. มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น
10. มีความสามารถเป็นของตนเอง นักขายที่ดีไม่ควรลอกเลียนแบบผู้อื่น

11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีชอบที่จะติดต่อกับบุคคลอื่นตลอดเวลา

12 มีไหวพริบดีเฉลียวฉลาดและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

จากคุณสมบัติ 12 ประการนั้น พอสรุปได้ว่า การเป็นนักขายและนักการตลาดที่ดีนั้นจะต้องเป็นคนมีความรอบรู้ข่าวสารใหม่ๆ กล้าได้กล้าเสีย อดทน มานะพยายาม มีความซื่อสัตย์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีไหวพริบดี จะได้ต่อสู้กับคู่แข่งใน "ยุคโลกไร้พรมแดน" คือ สามารถติดต่อขายสินค้าและบริการข้ามชาติได้

ด้านผู้สอน

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่า ผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้นครูผู้สอนควรมีสมบัติดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดีเป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. มีช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นอกจากนี้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2529 : 29)

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้สนองนโยบายกรมอาชีวศึกษาครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา
4. รับผิดชอบปกครอง ดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย สุขภาพและดูแล การศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ ใช้เก็บรักษาสื่อการสอน อุปกรณ์อื่นอย่างถูกต้อง
7. รักษาวินัยและความประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา
8. นิเทศ หรือ ช่วยนิเทศ ในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มสถานศึกษา
9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่างๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง
10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและชุมชนในด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ
11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจ

สุภาลักษณ์ บัณชรเทวกุล (2529 : 72 – 74) ได้แบ่งคุณสมบัติของผู้สอนทางด้านธุรกิจที่ควรจะมีเพิ่มเติมจากคุณสมบัติของการเป็นครูทั่วไป 3 ลักษณะ

1. คุณลักษณะส่วนตัว บุคลิกลักษณะทั่วไปต้องเป็นคนที่มีกระฉับกระเฉงทันสมัยทั้งในด้านความคิดและการแต่งตัวเพราะโลกธุรกิจต้องมีการแข่งขันรวดเร็วถ้าครูมีบุคลิกภาพที่ดีกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ก็เป็นวิธีทางอ้อมที่จะให้นักศึกษาได้ซึมซาบและเลียนแบบความกระฉับกระเฉงจากครู

2. คุณสมบัติทางวิชาการทางธุรกิจมีทั้งวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาฝึกปฏิบัติความชำนาญของครู ในการอธิบายสาธิตการใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษ และศัพท์เทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในศรัทธา

3. คุณสมบัติด้านอาชีพ ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กว้างขวางในวงการธุรกิจเพื่อเป็นโยชนต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากร เช่น การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรบรรยายหรือการจัดส่งนักศึกษาไปฝึกงานหรือดูงานตามสถานที่ต่างๆ และที่สำคัญมีศรัทธาในวิชาชีพครูอย่างแรงกล้าสรุปได้ว่าวิชาชีพนั้นต้องมีความสามารถในด้านหลักสูตร วิธีการสอนความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพครูตลอดจนมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว ว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

คุณลักษณะของครูธุรกิจ

สิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่จะทำให้การศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของครู จะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักเรียนได้ดีเพียงใด ครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาชีพจะต้องมีความรู้ทั้งด้านวิชาชีพวิชาสัมพันธ์และวิชาครู ถาวร สารวิทย์ (นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล . 2539 : 31 ; อ้างอิงมาจาก ถาวร สารวิทย์. ม.ป.ป. : 89 - 90)

ประภาศรี อมรสิน (นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539 : 31 - 3 ; อ้างอิงมาจาก ประภาศรี อมรสิน. 2533 : 536 - 537) กล่าวไว้ว่าเนื้อหาวิชาธุรกิจเกือบทุกวิชามักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการ หรือภาคทฤษฎีส่วนหนึ่งและการฝึกฝนปฏิบัติอีกทอดหนึ่งซึ่งวิชาแต่ละวิชาทางธุรกิจหมายถึงเนื้อหาสาระ ความรู้ทางวิชาการ รวมถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วย ฉะนั้น บทบาทของครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นจะต้องปรับปรุงบุคลิกเสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์อยู่เสมอ รวมทั้งมีเทคนิค การสอนที่เร้าใจและจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการ และสนใจที่จะเรียนรู้ ครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมีบทบาทการเป็นครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาธุรกิจควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี ดังได้กล่าวมาแล้วว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความสนใจครูผู้สอน ดังนั้นครูควรมีบุคลิกภาพของการเป็นครู หรืออาจจะเรียกได้ว่า “มีวิญญาณของการเป็นครู” เช่น แต่งกายเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตา กรุณา มีขันติ มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีศรัทธาและความภาคภูมิใจในความเป็นครูผู้สอน นอกจากนั้น ครูที่สอนวิชาธุรกิจควรมีบุคลิกลักษณะเป็นนักธุรกิจประกอบกัน หรืออาจจะต้องมี “วิญญาณของความเป็นธุรกิจ” ด้วยเช่น ความคล่องแคล่วว่องไว มีทัศนคติที่กว้างไกล มีการบริหารเวลาและวางแผนได้อย่างเหมาะสมมีความเที่ยงธรรม มีจรรยาวิชาชีพและคุณธรรม ความอดทนขยันหมั่นเพียร มีความพยายามไม่ท้อถอย ฉะนั้น ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจจึงจำเป็นจะต้องมีบุคลิกในหลายลักษณะเข้าด้วยกันเพื่อเป็นแบบอย่างและสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เกิดความภาคภูมิใจ และก่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้

2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ผู้ที่เป็นครูนั่น มิใช่มีความรู้แต่เพียงในตำราหรือทางวิชาการเท่านั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมการลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของวิชาธุรกิจ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน รายวิชาที่สอนนั้น ควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ในรายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อจะได้นำมาวางแผนการสอนเรียนลำดับความยากง่าย ความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหา ฯลฯ

4. มีความสามารถในการสอน ความสามารถในการสอนครูธุรกิจนั้น ขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีการสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝน และปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง องค์ประกอบที่จะสามารถทำให้ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ "KASH" กล่าวคือ

K = Knowledge คือ ความรู้ในเนื้อหาวิชา เข้าใจจุดมุ่งหมายของการศึกษา
จุดมุ่งหมายของวิชา ที่สอน

A = Attitude คือ ทศนคติ และ เจตคติที่ดี ต่อการเป็นครูผู้สอน

S = Skill คือ ทักษะในการสอนมีความสามารถในการวางแผนการสอน เข้าใจหลักการเรียนรู้และการสอน มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความสามารถในการสอนเป็นต้น

H = Habit คือ มีนิสัยรักความเป็นครู รักการสอน มุ่งความสำเร็จและประสิทธิภาพในการสอน

กรมอาชีวศึกษา (นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539 : 32 ; อ้างอิงมาจาก กรมอาชีวศึกษา. 2521 : 7) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องการจัดการศึกษาสายอาชีพได้กล่าวถึงครูสอนวิชาชีพว่ามีลักษณะที่แตกต่างจากครูสอนวิชาสามัญและครูสอนวิชาชีพ จะดำเนินการสอนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ว่าไว้ตามเนื้อหาของหลักสูตร จะต้องเป็นผู้มีคุณลักษณะต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงาน
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในงานอาชีพมาแล้วพอสมควร
3. เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างอันดีของนักเรียน
4. เป็นผู้ที่มีความชำนาญในการสอน มีหลักวิชาครู รู้จักใช้อุปกรณ์การสอนและเข้าใจหลักการวัดผลที่ดี
5. เป็นผู้ชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

จากการสัมมนาคุณาจารย์ทางบริหารธุรกิจ ระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล (อดุลย์ จาตุรงค์กุล และคนอื่น ๆ. 2525 : 45 ; อ้างอิงมาจาก นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539 : 33) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของครูผู้สอนวิชาทางธุรกิจ ในระดับอุดมศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. บุคลิกภาพดี คือ การแต่งกาย มนุษยสัมพันธ์ ความประพฤติ การปฏิบัติตนที่ดี
2. ความรู้ดี คือ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างถ่องแท้และมีความรู้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์
3. ประสบการณ์ดี คือ มีประสบการณ์ในทางธุรกิจ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
4. มีความรับผิดชอบ คือ มีการเตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ มีความตรงต่อเวลา
หมั่นตรวจสอบตัวเอง รับผิดชอบตัวเองในวิชาชีพ

5. มีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ คือ รู้จักนำเอาวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับวาระโอกาส และปัญหาจนทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือ ในการประกอบอาชีพได้

นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล (ตัลคลาส และคณะ ; อ้างอิงมาจาก นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล, 2539 : 35) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูธุรกิจ ที่สามารถทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ว่าขึ้นอยู่กับลักษณะของครูที่มีส่วนทำให้สภาพห้องเรียนน่าเรียนและน่าสนใจผู้สอน มีความรู้ทางเนื้อหาวิชาอย่างเพียงพอไม่เพียงพอ ผู้สอนจะต้องรู้จักสร้างสรรค์บรรยากาศในชั้นเรียน ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน สภาพการเรียนด้วย เพื่อให้เกิดผลดีในการนำเทคนิคในการสอนและวิธีการสอนที่ดีไปใช้ให้ได้ผลในชั้นเรียน นอกจากนั้นการที่จะทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่สามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับนักเรียน และสภาพของชั้นเรียนด้วย ซึ่งคุณลักษณะหรือบุคลิกของครูมีดังนี้

1. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้ที่ไม่หยุดนิ่ง เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ครูที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้สนใจในการเรียนครูจะต้องพยายามศึกษาค้นคว้าและตื่นตัวให้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจในปัจจุบัน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันที่ก้าวหน้าและไปไกล ครูสามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน นอกจากนั้น การแต่งกายของครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่เรียกร้องความสนใจของนักเรียน ครูที่ดีควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และเหมาะสม การแต่งกายให้สุภาพมิได้หมายความว่าครู จะต้องมียี่ห้อผ้าที่หรูหรา ราคาแพงและเปลี่ยนแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ แต่จะต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ใช้เสื้อผ้าที่ราคาพอสมควรแก่ฐานะ สีสันไม่ฉูดฉาด คำนึงถึงความประหยัด

2. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ครูที่มีความรู้ บางครั้งก็มิได้มีความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่นักเรียนเสมอไป ดังนั้นครูที่ดีจะต้องรู้หลักการสอน มีเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดวิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป ความรู้ที่ครูถ่ายทอดให้ ถ้านักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นความรู้ติดตัวเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้จะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวครู พร้อมทั้งจะเชื่อฟัง รับฟังและปฏิบัติตาม

3. ครูธุรกิจ จะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการและเหตุผล ครูจะต้องยอมรับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนอย่างมีเหตุผล และเป็นธรรมเพื่อที่จะได้เลือกวิธีการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับภูมิหลังของนักเรียนในการที่จะให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างของนักเรียนและขจัดความเคร่งเครียดเกินความจำเป็นในชั้นเรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีแต่ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน

4. ครูธุรกิจ จะต้องเป็นประชาธิปไตยครูธุรกิจควรจะต้องยึดถือหลักการของประชาธิปไตยเคารพยึดมั่นในสิทธิของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนได้อย่างเสรี ครูจะต้องเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความเห็นของนักเรียน ไม่ผูกขาด ทางความคิดอยู่เพียงผู้เดียว ไม่ใช้ความรุนแรงเข้าตัดสินหรือเป็นผู้บังคับการให้นักเรียน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งอยู่ตลอดเวลา ควรจะได้เคารพ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างสรรค์ความสามัคคี และมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน ข้อเสนอแนะของนักเรียนบางประการอาจจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในโอกาสต่อไป

ครูเปรียบเสมือนผู้เชี่ยวชาญในการสอน เป็นผู้ที่จะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียน น่าเรียน นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ ครูที่ดีควรมีพฤติกรรมเป็นผู้นำทางด้านสัมพันธภาพ ซึ่งแสดงออกถึงความสามารถในการดำเนินงานต่าง ๆ โดยได้รับความนิยมนิยมชมชอบและความไว้วางใจจากนักเรียน ได้รับความนับถือ และมีสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียนและกับผู้ร่วมงาน นอกจากนั้นครูควรมีพฤติกรรมด้านสัมพันธ อันหมายถึงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนกับครู และผู้ร่วมงานในด้านการสร้างสรรค์ ความเข้าใจในการดำเนินงาน และการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้การดำเนินงานได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ครูที่ดีจะต้องมีใจเมตตากรุณาและความเมตตากรุณานั้นต้องไม่ทำให้เสียความยุติธรรม ขาดความเสมอภาค

คุณลักษณะของครูธุรกิจที่ดี ควรมีในสถานการณ์โลกธุรกิจในยุคปัจจุบัน และงานอาชีพธุรกิจ คือลักษณะของความเป็นผู้นำ ซึ่งครูจะเป็นแม่แบบ และแบบอย่างที่ดีในการแสดงออก หรือการถ่ายทอดให้นักเรียนได้รับรู้ถึงคุณลักษณะของความเป็นผู้นำ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อันนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติของตนเองและคุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี

ลักษณะการสอนที่ดี

ปรีชา เศรษฐีธร (ม.ป.ป. : 72 - 73) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนที่ดี เป็นการสอนที่ไม่ถือหลัก การเป็นบรรทัดฐานตายตัว แต่คำนึงถึงความเหมาะสม การสอนโดยมีความมุ่งหมายที่แน่นอน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ยั่วให้ผู้เรียนใช้การสังเกตพิจารณา ค้นคว้าหาเหตุผล และสอนให้มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ในหมวดวิชาเดียวกัน

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม (2526 : 3 - 5) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่ดี คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุก ๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจมีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมประชาธิปไตย เคารพนับถือ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพในสิทธิหน้าที่และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ (2520 : 8) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนที่ดี มีลักษณะที่สามารถสังเกตเห็นได้ดังนี้

1. การสอนที่ดี จะไม่ถือเอาหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานแน่นอนตายตัว แต่จะมีการยืดหยุ่นหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน
2. การสอนที่ดี จะต้องมีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า คือ มีการศึกษาหลักสูตรจัดแผนการสอน บันทึกการสอน จัดหาสื่อการเรียนการสอนไว้ก่อนที่จะทำการสอน การสอนที่ดี จะต้องยึดถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ คือต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคม
3. การสอนที่ดี จะต้องเป็นการสอนที่ให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง คือให้เด็กได้เรียนโดยการกระทำ
4. การสอนที่ดี จะต้องเป็นการสอนที่ส่งเสริมความเจริญงอกงามให้แก่เด็ก ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
5. การสอนที่ดี จะต้องเสนอให้เด็กรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยคือสอนให้รู้จักเคารพนับถือผู้อื่น รู้จักทำงานร่วมกันและประสานงานกันได้ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและมีเหตุผล

ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ (2519 : 39) ได้เสนอบทความเรื่องการสอนแบบต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษาโดยอ้างถึงลักษณะการสอนที่ดี ตามความคิดเห็นของผู้เรียนมีดังนี้

1. ให้คำอธิบายชัดเจนเป็นที่เข้าใจ
2. เข้าใจถึงความรู้สึกและปัญหาของนักศึกษา
3. มีความรู้ในวิชาที่สอน
4. เสนอบทเรียนเป็นไปตามลำดับขั้น
5. เตรียมการสอนที่ดี

6. พูดดังฟังชัด
7. พยายามอย่างเต็มที่ ที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน
8. สอนเร็ว หรือ ช้าตามความต้องการของชั้น
9. มีอารมณ์ขัน
10. เขียนกระดานชัดเจน

กรัช และคอสติ (สมศักดิ์ สรสินธุ์. 2540 : 14 –15 ; อ้างอิงมาจาก Grush and costin.1975 : 64) ให้ความเห็นว่าครูที่มีประสิทธิภาพควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้นำที่ยืนยันแข็ง กล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้นในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริตน่าไว้วางใจ รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ เป็นที่เข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์ และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้แก่นักเรียนได้ทันต่อความรู้ใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนที่มามีอารมณ์ขันด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ดังนี้ ลักษณะการสอนที่ดี ควรที่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจะต้องสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียนทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจในตัวผู้เรียนและเปิดกว้างในทุก ๆ ด้านอีกด้วย ผลการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น ถ้าผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนได้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ก็ถือว่าเป็นการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือมีประสิทธิภาพน้อย

สมศักดิ์ สรสินธุ์ (คิลโก Lilgo. 1970 : 251 – 253 ; อ้างอิงมาจาก สมศักดิ์ สรสินธุ์. 2540 : 15) แห่งมหาวิทยาลัยอลามาบา ได้เสนอความเห็นที่ว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

1. ใช้กระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องพยายามรู้จักผู้เรียน เป็นรายบุคคล และจะต้องพยายามให้ผู้เรียนในห้องเรียนรู้จักกันด้วย
 2. ใช้การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน
 3. เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นได้ใช้อุปกรณ์การสอนหลาย ๆ วิธี
 4. ต้องคำนึงองค์ประกอบด้านเวลา ขนาดชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกันและภูมิหลังของผู้เรียน
 5. มีความสุขกับการสอน
 6. สอนทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กับเนื้อหาวิชา
 7. สนใจในวิชาที่สอนและชอบวิชาที่สอน
 8. ต้องคำนึงเสมอว่า ความกลัว ความเขินอาย และความเป็นศัตรูเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ตรงกันข้ามความรู้สึกลดลง การยอมรับและความสุขทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอน และพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้
 9. ผู้สอนต้องพยายามส่งเสริมวิชาชีพครูให้เป็นวิชาสูงนั่นคือ การแสวงหาความรู้อย่างไม่รู้จบ
- จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ การเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ หมายถึง การจัดการเรียน

ของครูผู้สอน ที่จัดการสอนกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสั่งสอน และรู้สึกสนุกกับการสอนจะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าผู้สอนวิชาชีพนั้น ต้องมีความสามารถในด้านหลักสูตร วิธีการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพครู ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว ว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

ด้านการวัดผลและประเมินผล

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2521 : 6) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำต่อจากการวัดผลและวินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

สุนทร จันทรศรี (2530 : 155) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง เช่น คะแนน เป็นต้น ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือลักษณะของสิ่งที่วัดนั้น และจึงนำผลที่ได้มาวินิจฉัย ตีราคา ให้คุณค่าตัดสินว่ามีคุณภาพ มาก น้อย สูง ต่ำ เพียงใด เรียกว่า การประเมินผล

ราชบัณฑิตสถาน (2532 : 502) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับตัดสินคุณค่าของโปรแกรมการศึกษา ผลผลิตกระบวนการ จุดมุ่งหมายของโครงการหรือทางเลือกต่าง ๆ ที่ออกแบบเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุจุด มุ่งหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินเป็นการศึกษา หรือตรวจสอบโครงการในระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินอยู่ หรือภายหลังที่โครงการได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว

ธีรารัง บัวศรี (2535 : 199) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล คือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ ของการสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ

3. การตัดสิน เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กู๊ด (Good. 1973 : 338) ได้ให้คำจำกัดความของการวัดผลการศึกษาว่า

1. เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าโดยทั่วไปและการทดสอบการนำมาตรฐานส่วนประเมินค่า และการตีค่ากระบวนการที่วัดได้ และการที่บุคคลได้รับผลของกระบวนการทางการศึกษานั้น ๆ รวมทั้งทฤษฎีของข้อทดสอบ และการสร้างมาตรฐานส่วนประเมินค่าการทำให้มีเหตุผลใช้ได้ และการทำให้เป็นมาตรฐานการแปลความหมายผลของการทดสอบ การประเมินผลทั้งที่เป็นปรนัยและอัตนัย และการใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อแปลความหมายผลจากการวัด

2. ผลขั้นสุดท้ายที่ได้จากการนำเอาประมาณการวัดไปใช้กับกระบวนการทำงานทางการศึกษา หรือใช้กับบุคคลที่ถูกวัด

นอกจากนี้ กู๊ด (Good. 1973 : 209) ได้ให้ความหมายคำว่า ประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความมั่นใจ หรือการตัดสินคุณค่า หรือปริมาณของบางสิ่งบางอย่าง โดยตีค่าด้วยความระมัดระวัง

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสุพจน์ (2526 : 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ผู้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนได้

ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

จีระพันธ์ พูลพัฒน์ (2523 : 321) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลมีประโยชน์อย่างมากในการศึกษา เพราะการวัดผลและประเมินผล มีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ครูได้ทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องแก้ไข ในเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอน หรือสาเหตุอื่น ๆ และในทำนองเดียวกันทำให้ทราบว่านักเรียนยังขาดความเข้าใจในเรื่องใด ซึ่งครูจะได้นำผลที่ได้รับนี้ไปปรับปรุงการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น หรือจะได้จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 200) สรุปประโยชน์ของการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู - อาจารย์ ทำให้ครู - อาจารย์ ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร และจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียน ทำให้นักเรียนทราบว่าตนมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้เป็นแนวทางแก้ไข
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษสำเร็จตามหลักสูตรเป็นแนวทางในการทำงานและการศึกษาต่อ
5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษา ในด้านการรับนักเรียน ผลการเรียน และความสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และความสำเร็จการเรียนของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล

รวีวรรณ อังคนุรักษ์ (2531 : 13 -17) ได้จำแนกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลไว้ 5 อย่าง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. แบบทดสอบ (Test) เป็นเครื่องมือที่ประกอบด้วยชุดของข้อคำถาม (Items) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนว่าหลังการเรียนรู้อะไร

นั้น ๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมากขึ้นเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ เพียงใด

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนว่า หลังการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ แล้ว ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมากขึ้นเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ เพียงใด

1.2 แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองของมนุษย์ ว่าจะสามารถเรียนสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้ไกลปานใด หรือวัดความสามารถสะสมจากประสบการณ์เก่า ๆ ที่เรียนรู้มาแล้วในอดีตจนกลายเป็นความถนัด เพื่อพยากรณ์ว่าเขาความมุ่งเรียนหรือประกอบการทำงานไปในด้านใดจึงจะประสบความสำเร็จ แบบทดสอบความถนัด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.2.1 แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความถนัดทางด้านวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ทราบว่าแต่ละคนจะสามารถเรียนต่อไปในแนวทางใดได้เพียงใด

1.2.2 แบบทดสอบความถนัดเฉพาะหรือความถนัดพิเศษ (Specific Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความถนัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่าง ๆ หรือความสามารถพิเศษ เช่น ความถนัดทางดนตรี ทางกีฬา เป็นต้น

1.3 แบบทดสอบวัดความสัมพันธ์ของบุคคลกับสังคม (Personal Social Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดลักษณะรวม ๆ เฉพาะตัวของบุคคลอันได้แก่ ความคิด ความสนใจ ทักษะคติ อารมณ์ และการปรับตัว เป็นต้น ซึ่งแต่ละบุคคลมีอยู่เป็นแบบฉบับของตน ทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ลักษณะ แบบทดสอบประเภทนี้ได้แก่ แบบวัดเจตคติ แบบสำรวจความสนใจ แบบทดสอบบุคลิกภาพและอื่น ๆ

2. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อเท็จจริง ความสนใจ ความคิด เห็นหรือความรู้สึกของผู้ตอบ โดยใช้คำถามหรือข้อความเป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาซึ่งเป็นเครื่องมือวัดทางด้านความรู้สึกได้ดี เช่น แบบสอบถามแบบปลายเปิด แบบสอบถามแบบปลายปิด

3. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือที่เป็นสนทนากันอย่างมีจุดมุ่งหมายคล้ายกับการสอบแบบปากเปล่า บางกรณีการใช้แบบทดสอบหรือแบบสอบถามอาจไม่สะดวก จึงต้องใช้การสัมภาษณ์แทน แต่ก่อนสัมภาษณ์ ควรสร้างความคุ้นเคยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ก่อน และบอกจุดมุ่งหมายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน การสัมภาษณ์มี 2 แบบ ด้วยกันคือ

3.1 แบบโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีแนวทางแบบฟอร์มกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว คือ มีคำถาม คำตอบให้เลือกเตรียมไว้ล่วงหน้า

3.2 แบบไม่มีโครงสร้างแน่นอน (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดพูดหรือแบบฟอร์มตายตัว มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด คือให้ผู้ตอบตอบอย่างอิสระ ลำดับคำถามที่ใช้ถามก็เปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นได้

4. การสังเกต (Observation) เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลปรากฏการณ์ และอื่น ๆ โดยอาศัยประสาทสัมผัส โดยเฉพาะหูและตา ต้องทำงานได้เป็นปกติ มีฉะนั้นแล้วการสังเกตจะไม่ได้ผล เพราะผู้สังเกตจะต้องแปลความได้ด้วย การสังเกตมี 2 แบบด้วยกัน คือ

4.1 การสังเกตทางตรง (Direct Observation) แบบนี้ผู้สังเกตเป็นผู้เฝ้าดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

4.2 การสังเกตทางอ้อม (Indirect Observation) แบบนี้เป็นการสังเกตโดยอาศัยการถ่ายทอดพฤติกรรมของผู้ถูกสังเกตอีกทอดหนึ่งจากผู้อื่น หรือจากสื่อต่าง ๆ เช่น เครื่องบันทึกเสียงการถ่ายภาพ เป็นต้น

5. การจัดอันดับคุณภาพ (Rating) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินค่าของสถานการณ์ หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ออกมาเป็นระดับคะแนนแตกต่างกัน เช่น ดี - ไม่ดี สวย - ไม่สวย ดีมาก - ดี - ปานกลาง หรือแบบประเมินเป็นตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1 เป็นต้น

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด มากกว่าการสามารถตอบคำถามได้ และในการที่พยายามให้ผู้สอนเป็นผู้สอนเองก็เพื่อให้ผู้สอนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอบ และจะสอนเพื่อให้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ (กรมวิชาการ. 2532 : 13)

ดังนั้น สรุปได้ว่าการวัดผลและการประเมินผล จะเป็นเครื่องมืออันหนึ่ง ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จ หรือให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยครูมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการทดสอบเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขาย โดยตรง ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยไว้ งานวิจัยที่น่าสนใจมากกล่าวนี้เป็นการวิจัยที่ใกล้เคียง คือ

นิรุตติ จันทะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยพระนคร พบว่าสิ่งที่ควรจะต้องปรับปรุงในแต่ละด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร เกี่ยวกับระบบการแจ้งผลการเรียนควรปรับปรุงให้รวดเร็วขึ้น เนื่องจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการแจ้งผลการเรียนล่าช้ามาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อการลงทะเบียนวิชาที่เรียนของผู้เรียนในเทอมต่อไป

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ การจัดทำนิเทศหรือนิทรรศการเพื่อเสริมความรู้ความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์การปรับปรุงให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การจัดเตรียมเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ให้พร้อมในการสอน

บุญมี ประสมทรัพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน และสถานที่เรียน ด้านการนิเทศการพัฒนาบุคลากรทางการสอนและด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชีทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และแยกเป็นรายด้าน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนด้านการนิเทศการพัฒนาบุคลากรทางการสอนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2. ผู้บริหารวิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีทั้ง 4 ด้าน และแยกเป็นรายด้านได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารวิทยาเขตส่วนกลางมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ ผู้บริหารวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ

3. อาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และแยกเป็นรายด้าน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน และสถานที่เรียนและด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยโดยอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลางมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ และอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ

4. ผู้บริหารวิทยาเขตส่วนกลางกับผู้บริหารวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นรายด้านปรากฏว่าผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในการใช้หลักสูตรด้านดังกล่าวมากกว่าผู้บริหารวิทยาเขตส่วนกลาง

5. อาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลางกับอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนภูมิภาค มีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นรายด้าน ปรากฏว่าอาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นว่ามีระดับการปฏิบัติในการใช้หลักสูตรด้านดังกล่าวมากกว่าอาจารย์ผู้สอนวิทยาเขตส่วนกลาง

เจริญ ศาสตราหา (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 822 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จากผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีมีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกัน

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนัส ศรีกล้า (2533 : 70 - 71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือ ปัญหาด้านตัวนักเรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับกลาง

นพพร ธนวัฒน์ (2536 : 85 - 88) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในคณะกรรมกรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับต่ำจนถึงถือว่าไม่มีปัญหา แต่จากการศึกษาปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตัวผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีเวลาฝึกทบทวนการเรียนที่บ้าน ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีปัญหาสูงสุดในเรื่องครูให้รายละเอียดบทเรียนไม่ชัดเจน ด้านหลักสูตรนักเรียนมีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษานอกสถานที่และเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไป และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีตู้รับฝากอุปกรณ์การเรียนในแต่ละห้องเรียน และวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการฝึก

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน พบว่าด้านเนื้อหา หลักสูตรด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 72) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคนิคของวิธีสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุด คือ สอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียนการสอน ไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุดคืองบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชี และสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ล้าสมัย ขาดชุดชุดโทรมไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอกับนักศึกษา

สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82 - 83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 4 ด้าน พบว่าด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไป และเวลาตลอดหลักสูตรน้อยเกินไป ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการสอนกระทำในสถานศึกษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน ฝึกงานนอกสถานที่ และหนังสือตำราเรียน ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนเจ้าระเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียน นักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60 - 61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 6 ด้าน พบว่าวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกนิสิตมีปัญหาการเรียนการสอนในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอน ด้านวัดผล นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับน้อย

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน รวม 5 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่นำมาอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

เฮลท์ และเพอร์ซี่ (สมคะเน คำจุน. 2528 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Health and Percy. 1982 : 26) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลากับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาที่น่าสนใจมีประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพได้อย่างดี

ลินเดอร์แมน (Linderman. 1977 : 400 - A) ทำการวิจัยสมรรถภาพเบื้องต้นที่จำเป็นของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากความคิดเห็นของนักศึกษาในรัฐนิวยอร์ก (New York) สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์นั้นนอกจากมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้ทางจิตวิทยาการเรียนการสอนแล้วยังต้องมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาและวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี โดยจะต้องติดตามค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการขาย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 99 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วย น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วย ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน

เห็นด้วย มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วย มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ข้อคำถามที่เป็นลบ กำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้			
เห็นด้วย น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วย ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วย มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วย มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และ ด้านการวัดผลและประเมินผล

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สอบถามและสัมภาษณ์นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายใน 6 ด้าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหามาให้ครอบคลุมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายทั้ง 6 ด้านตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพิ่มเติม ปรับปรุงแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหาแบบสอบถาม ความเข้าใจ การใช้ภาษา คือ

4.1 อาจารย์สิฐฎากร ชูทรัพย์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2 รองศาสตราจารย์ ดร. นิภา เพชรสม อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

4.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกศักดิ์ บุตรลับ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

5. ปรับปรุงแบบสอบถามและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 50 คน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่า (t - test) แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือก ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความเห็นชอบเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
9. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่าง วันที่ 29 มีนาคม 2545 เมื่อกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้น นำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุด ไปลงรหัสเพื่อคำนวณค่าสถิติ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนโดยคำนวณค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็น ที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีโดยแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังต่อไปนี้ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1978 : 174)

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อคำถามที่เป็นลบ การแปลความหมายคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบ t – test (Independent)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน ของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัวต่อเดือน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การทดสอบค่า F - test (one-way Analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมนคูลส์

4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียนนำเสนอข้อมูล ในรูปของความถี่ และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลที่จะศึกษา

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 35)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้สูตร (Edward. 1960 : 104)

$$t = \frac{\overline{X}_H - \overline{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t = distribution
$\overline{X}_H, \overline{X}_L$		แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูงและคะแนนต่ำตามลำดับ
S_H^2, S_L^2		แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มคะแนนสูงและคะแนนต่ำตามลำดับ
n_H, n_L		แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มคะแนนสูงและคะแนนต่ำตามลำดับ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้ t – test for Independent samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 166)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way Analysis of variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี นิวส์แมนคูลส์

$$W = q_{(\alpha:r,df)} \sqrt{\frac{MS_E}{n}}$$

เมื่อ	w	แทน	ค่าวิกฤต
	q	แทน	ค่าที่เปิดได้จากตาราง
	MS_E	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนที่ได้จากการ วิเคราะห์ความแปรปรวน
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ในตอนนี้เป็นการแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนสาขาวิชาการขาย โดยนำเสนอในรูปความถี่ และร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ข้อมูล	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	25	25.30
1.2 หญิง	74	74.70
รวม	99	100
2. ระดับชั้น		
2.1 ชั้นปีที่ 2	28	28.30
2.2 ชั้นปีที่ 3	71	71.70
รวม	99	100
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ต่ำ (1.00 – 1.99)	16	16.20
3.2 ปานกลาง (2.00 – 2.99)	78	78.80
3.3 สูง (3.00 – 4.00)	5	5.10
รวม	99	100
4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000	43	43.40
4.2 10,001 – 20,000	31	31.30
4.3 20,001 – 30,000	18	18.20
4.4 30,001 ขึ้นไป	7	7.10
รวม	99	100

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียน 99 คน เป็นเพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 เพศหญิงจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74.70 ระดับชั้น ชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (1.00 – 1.99) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00 – 2.99) จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 78.80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00 – 4.00) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า

10,000 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,001 – 20,000 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 จำนวน 18 คน คิดเป็น 18.20 และ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เป็นรายด้าน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพใน 6 ด้าน คือด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนแสดงใน ตาราง 2 - 8

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.58	0.47	มาก
2. ด้านการเรียนการสอน	3.72	0.53	มาก
3. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	3.63	0.51	มาก
4. ด้านผู้เรียน	3.55	0.47	มาก
5. ด้านผู้สอน	3.72	0.50	มาก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.78	0.51	มาก
รวม	4.00	0.40	มาก

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับมากถึง 6 ด้าน คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.78$) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.72$) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.72$) ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.63$) ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.58$) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการ
ขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	3.82	0.68	มาก
2	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.69	0.71	มาก
3	เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนางานอาชีพตนเองได้	3.86	0.83	มาก
4	เนื้อหารายวิชาการขายเข้าใจยาก ซับซ้อน ไม่ได้เรียงตามลำดับจากง่ายไปยาก	3.22	0.90	ปานกลาง
5	ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการขายที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อ	3.72	0.71	มาก
6	เนื้อหารายวิชาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง	3.14	1.18	ปานกลาง
7	เนื้อหารายวิชาที่มีจำนวนมากไม่สอดคล้องกับจำนวนคาบเรียน	3.30	1.19	ปานกลาง
8	เนื้อหารายวิชาที่มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต	3.27	1.17	ปานกลาง
9	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	3.69	0.90	มาก
10	การจัดลำดับเนื้อหารายวิชาการขายในโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน	3.87	0.80	มาก
11	เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.80	0.81	มาก
รวม		3.58	0.47	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ข้อ คือ การจัดลำดับเนื้อหารายวิชาการขายในโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนางานอาชีพตนเองได้ เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการขายที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อ เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และเนื้อหาวิชาขายมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\bar{X} = 3.69 - 3.87$) ส่วนที่เหลืออีก 4 ข้อ นักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14 - 3.30$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการเรียนการสอนโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการวิชาการขาย	3.96	0.87	มาก
2	มีการเพิ่มพูนความรู้โดยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย	3.79	0.87	มาก
3	ครูใช้วิธีสอนหลากหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาขายวิชาการขาย	3.84	0.82	มาก
4	ครูดำเนินการสอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามระยะเวลาที่กำหนด	3.64	0.81	มาก
5	การจัดตารางเรียนของแต่ละรายวิชาสาขาการขายมีความเหมาะสม	3.55	0.93	มาก
6	ครูนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการขาย	3.58	0.87	มาก
7	ครูชี้แจงรายละเอียดของแผนการสอนในรายวิชาการขายก่อนสอน	3.90	0.68	มาก
8	ครูเสริมสร้างกำลังใจในการเรียนวิชาการขายแก่นักเรียนให้อยากเรียน	3.60	0.78	มาก
9	ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาในเรื่องที่เรียน	3.53	0.82	มาก
10	ครูใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	3.84	0.72	มาก
11	สร้างคุณลักษณะนิสัยที่ดี โดยการสอนแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.71	0.79	มาก
รวม		3.72	0.53	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	สภาพภายในห้องเรียนมีความเป็นระเบียบและสะอาด	3.33	0.95	ปานกลาง
2	มีสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียน	3.42	0.83	ปานกลาง
3	มีเอกสารเกี่ยวกับการขายเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดจำนวนเพียงพอ	3.52	0.87	มาก
4	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอ	3.60	0.88	มาก
5	การบริการที่นั่งรับประทานอาหารในโรงอาหารมีจำนวนเพียงพอ	3.45	0.98	ปานกลาง
6	สถานที่พักผ่อน ภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม	3.35	0.88	ปานกลาง
7	มีห้องน้ำจำนวนเพียงพอและสะอาด	3.35	0.99	ปานกลาง
8	สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย	3.35	0.85	ปานกลาง
9	ภายในห้องสมุดมีจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้า	3.57	0.94	มาก
10	จำนวนห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งเรียนมีจำนวนเพียงพอ	3.77	0.75	มาก
11	โต๊ะ เก้าอี้ ภายในโรงอาหารมีความเป็นระเบียบและสะอาด	3.48	0.93	ปานกลาง
12	มีห้องปฏิบัติการขายตรง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการปฏิบัติจริง	3.66	0.88	มาก
รวม		3.63	0.51	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ คือข้อ จำนวนห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งเรียนมีจำนวนเพียงพอ มีห้องปฏิบัติการขายตรง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการปฏิบัติจริง การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอ ภายในห้องสมุดมีจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้า และมีเอกสารเกี่ยวกับการขายเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.52 - 3.77$) ส่วนที่เหลืออีก 7 ข้อ นักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33 - 3.48$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านผู้เรียนโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้เรียนได้ทุ่มเทต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย	3.61	0.87	มาก
2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายซักถามบทเรียนในระหว่างเรียน	3.51	0.69	มาก
3	ผู้เรียนร่วมกิจกรรมทางวิชาการ	3.48	0.83	ปานกลาง
4	ผู้เรียนมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อน	3.20	1.08	ปานกลาง
5	ครอบครัวยังมีรายได้น้อย	3.36	0.80	ปานกลาง
6	ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน	3.68	0.73	มาก
7	มีการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน	3.61	0.78	มาก
8	มีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.71	0.70	มาก
9	มีความสนุกในการเรียน เมื่อครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	3.73	0.75	มาก
10	ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ถูกต้อง	3.55	0.75	มาก
11	ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้	3.61	0.84	มาก
รวม		3.55	0.47	มาก

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อ มีความสนุกในการเรียน เมื่อครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีความกระตือรือร้นในการเรียน ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน มีการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ผู้เรียนได้ทุ่มเทต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ถูกต้อง และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายซักถามบทเรียนในระหว่างเรียน ($\bar{X} = 3.51 - 3.73$) ส่วนที่เหลืออีก 3 ข้อ นักเรียนเห็นว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20 - 3.48$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ครูผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา	3.78	0.83	มาก
2	มีการเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน	3.84	0.71	มาก
3	สามารถอธิบายและตอบปัญหาแก้ไขปัญหาวิชาที่สอนได้ชัดเจนและถูกต้อง	3.87	0.75	มาก
4	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	3.62	0.77	มาก
5	มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครูและเป็นแบบอย่างที่ดี	3.78	0.83	มาก
6	ครูผู้สอนมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้	3.74	0.76	มาก
7	ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเสมอภาค	3.84	0.74	มาก
8	ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม	3.93	0.76	มาก
9	ครูผู้ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	3.76	1.00	มาก
10	ครูผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้	3.34	0.96	ปานกลาง
11	ครูผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	3.44	1.02	ปานกลาง
12	ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนที่ดี	3.73	0.84	มาก
รวม		3.72	0.50	มาก

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับมากจำนวน 10 ข้อ คือข้อ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม สามารถอธิบายและตอบปัญหาแก้ไขปัญหาวิชาที่สอนได้ชัดเจนและถูกต้อง มีการเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเสมอภาค ครูผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครูและเป็นแบบอย่างที่ดี ครูผู้ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.62 - 3.93$) ส่วนที่เหลืออีก 2 ข้อ นักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34 - 3.44$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของวิชาการขาย	3.86	0.73	มาก
2	ครูซักถามนักเรียนขณะที่สอนเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจ	3.89	0.74	มาก
3	เนื้อหาที่สอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา	3.77	0.75	มาก
4	ตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง	3.81	0.78	มาก
5	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.87	0.83	มาก
6	การวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	3.61	0.83	มาก
7	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน	3.53	0.82	มาก
8	ครูผู้สอนนำวิธีการวัดผลและประเมินผลหลายรูปแบบมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.72	0.85	มาก
9	ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.97	0.72	มาก
10	มีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน	3.82	0.75	มาก
รวม		3.78	0.51	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผลจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง 9- 15

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็น	เพศ				t
	เพศชาย (N = 25)		เพศหญิง (N = 74)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.67	0.43	3.54	0.47	1.15
2. ด้านการเรียนการสอน	3.54	0.44	3.77	0.54	-1.96 *
3. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	3.54	0.56	3.66	0.49	-1.02
4. ด้านผู้เรียน	3.48	0.46	3.57	0.47	-0.86
5. ด้านผู้สอน	3.63	0.45	3.75	0.51	-0.98
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.78	0.63	3.78	0.47	-0.05
รวม	3.94	0.35	4.01	0.41	-0.77

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผลจำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็น	ระดับชั้น				t
	ชั้นปีที่ 2 (N = 28)		ชั้นปีที่ 3 (N = 71)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.70	0.56	3.53	0.42	1.44
2. ด้านการเรียนการสอน	3.81	0.49	3.68	0.54	1.13
3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.74	0.46	3.58	0.52	1.42
4. ด้านผู้เรียน	3.76	0.44	3.47	0.46	2.87 **
5. ด้านผู้สอน	3.74	0.53	3.71	0.49	0.31
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.76	0.76	3.79	0.39	-0.20
รวม	4.08	0.40	3.96	0.40	1.42

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 และนักเรียนชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายทั้ง 6 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 และนักเรียนชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผลจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็น	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	0.05	0.25
	ภายในกลุ่ม	96	21.53	0.22	
	รวม	98	21.64		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.55	0.27	0.99
	ภายในกลุ่ม	96	26.94	0.28	
	รวม	98	27.05		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	0.91
	ภายในกลุ่ม	96	25.44	0.26	
	รวม	98	25.98		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.00	0.02
	ภายในกลุ่ม	96	21.85	0.25	
	รวม	98	21.86		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.09	0.37
	ภายในกลุ่ม	96	24.58	0.25	
	รวม	98	24.77		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.22	0.85
	ภายในกลุ่ม	96	25.24	0.26	
	รวม	98	25.70		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.20	0.10	0.63
	ภายในกลุ่ม	96	15.72	0.16	
	รวม	98	15.93		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายโดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความคิดเห็น	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.47	0.15	0.71
	ภายในกลุ่ม	95	21.16	0.22	
	รวม	98	21.64		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.06	1.02	3.96**
	ภายในกลุ่ม	95	24.44	0.25	
	รวม	98	27.50		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.19	0.73	2.93*
	ภายในกลุ่ม	95	23.73	0.24	
	รวม	98	25.93		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.10	0.70	3.36*
	ภายในกลุ่ม	95	19.76	0.20	
	รวม	98	21.86		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.36	0.45	1.84
	ภายในกลุ่ม	95	23.41	0.24	
	รวม	98	24.77		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.17	0.58	0.21
	ภายในกลุ่ม	95	25.52	0.26	
	รวม	98	25.70		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.05	0.35	2.25
	ภายในกลุ่ม	95	14.87	0.15	
	รวม	98	15.93		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนและด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขาย
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อ
เดือน

รายได้ของผู้ปกครองต่อ เดือน	$\bar{X}$	20,000 - 30,000 3.46	30,001 ขึ้นไป 3.54	10,001 - 20,000 3.64	ต่ำกว่า 10,000 3.90
20,001 - 30,000	3.46	-	0.08	0.18	0.44 **
30,001 ขึ้นไป	3.54	-	-	0.10	0.56 **
10,001 - 20,000	3.64	-	-	-	0.26
ต่ำกว่า 10,000	3.90	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.46$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอน น้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.90$) และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอนแตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.54$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านการเรียนการสอนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำนวนตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน	$\bar{X}$	20,000 - 30,000 3.31	30,001 ขึ้นไป 3.69	10,001 - 20,000 3.70	ต่ำกว่า 10,000 3.71
20,001 - 30,000	3.31	-	0.38 *	0.39	0.40 *
30,001 ขึ้นไป	3.69	-	-	0.01	0.02
10,001 - 20,000	3.70	-	-	-	0.01
ต่ำกว่า 10,000	3.71	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.31$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$) และ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.31$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนน้อยกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ($\bar{X} = 3.71$)

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาการขายของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านผู้เรียน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน	$\bar{X}$	20,000 - 30,000 3.26	30,001 ขึ้นไป 3.46	10,001 - 20,000 3.59	ต่ำกว่า 10,000 3.65
20,001 - 30,000	3.26	-	0.02	0.33*	0.39*
30,001 ขึ้นไป	3.46	-	-	0.13	0.19
10,001 - 20,000	3.59	-	-	-	0.06
ต่ำกว่า 10,000	3.65	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.26$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ($\bar{X} = 3.59$) และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.26$) มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายด้านผู้เรียนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.65$)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ในตอนนี้เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนจากข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 77 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 99 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ของแบบสอบถามทั้งหมดเสนอในรูปความถี่จำนวนความคิดเห็นและคำนวณเป็นค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนทั้ง 6 ด้าน

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ความถี่
	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	
1	หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	49
2	การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร	12
3	เนื้อหาของหลักสูตรสามารถเข้าใจง่าย	12
4	ควรมีการเพิ่มสาขาวิชา	4
	ด้านการเรียนการสอน	
1	การจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสม	47
2	ควรมีการใช้สื่ออุปกรณ์ให้เพิ่มมากขึ้น	14
3	ควรมีการสรุป อธิบาย ให้ชัดเจนกว่าเดิม	10
4	ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมเพิ่มลดความเครียด	6
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	
1	ควรมีห้องปฏิบัติการขายให้เหมือนกับความเป็นจริง	67
2	ควรมีการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนตามเนื้อหา	10
	ด้านผู้เรียน	
1	ผู้เรียนควรมีความเตรียมพร้อมในการเรียนแต่ละครั้ง	53
2	บางครั้งผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ	14
3	ผู้เรียนควรใช้เวลาว่างเสริมความรู้เพิ่มเติม	10
	ด้านผู้สอน	
1	ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และเตรียมพร้อมในการสอนดี	51
2	ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี	16
3	มีการเสริมข้อมูลให้กับผู้เรียน	6
4	มีการรับฟังผู้เรียนเมื่อมีข้อขัดแย้ง	4

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ความถี่
1	ด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อมีการเรียนการสอนจบแต่ละบทควรจัดให้มีการวัดผล และประเมินผล	38
2	ควรเปลี่ยนวิธีการวัดผลและประเมินผลให้หลากหลาย	27
3	ควรมีการวัดผลอย่างตรงไปตรงมา	12

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชา การขาย ดังนี้

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอน มีความเหมาะสม รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตรเนื้อหาของหลักสูตรเข้าใจง่าย และควรมีการเพิ่มเติมสาขาวิชา

ด้านการเรียนการสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการจัดการเรียนการสอนได้ เหมาะสม รองลงมาคือ ควรมีการใช้สื่อ อุปกรณ์ให้มากกว่าเดิม ควรมีการสรุป อธิบายให้ชัดเจนมากกว่า เดิม และควรมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อลดความเครียด

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีห้องปฏิบัติการ ขายให้เหมือนกับสภาพความเป็นจริง รองลงมาคือ ควรสร้างบรรยากาศให้เป็นไปตามเนื้อหา

ด้านผู้เรียน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ผู้เรียนควรมีความเตรียมพร้อมในการเรียนแต่ละครั้ง รองลงมาคือ บางครั้งผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ และผู้เรียนควรใช้เวลานอกเสริมความรู้เพิ่มเติม

ด้านผู้สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และเตรียมพร้อม ในการสอนดี รองลงมาคือ ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี มีการเสริมข้อมูลให้กับผู้เรียน และมีการรับฟังผู้เรียนเมื่อมีข้อขัดแย้ง

ด้านการวัดผลและประเมินผล ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เมื่อมีการเรียนการสอนจบ แต่ละบทควรให้มีการวัดผลและประเมินผล รองลงมาคือ ควรเปลี่ยนวิธีการวัดผลและประเมินผลให้หลากหลาย และควรมีการวัดผลอย่างตรงไปตรงมา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ผู้สอน และด้านการวัดผล และประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ความสำคัญของงานวิจัย

1. ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และสาขาที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอน ในสาขาวิชาการขายได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สาขาวิชาการขาย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำนวน 99 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในด้าน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็นตอน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการ

เรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 67 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่น (โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค) ทั้งฉบับ 0.95

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดที่มีต่อการเรียนการสอน ใน 6 ด้าน คือด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการขาย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 99 ฉบับ และได้รับกลับคืนมา โดยครบถ้วน และสมบูรณ์ 99 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC + เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
2. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีใน 6 ด้าน คือด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมรายด้าน และรายข้อ
3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามตัวแปร คือ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t - test) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (f - test) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls' Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

นักเรียนมีเป็นเพศชายจำนวน 25 คน (ร้อยละ 25.30) เพศหญิงจำนวน 74 คน (ร้อยละ 74.70) ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน (ร้อยละ 28.30) ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน (ร้อยละ 71.70) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 16 คน (ร้อยละ 16.20) ปานกลางจำนวน 78 คน (ร้อยละ 78.80) สูงจำนวน 5 คน (ร้อยละ 5.0) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 43 คน (ร้อยละ 43.40) รายได้ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 31 คน (ร้อยละ 31.30) รายได้ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 18 คน (ร้อยละ 18.20) และรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 7 คน (ร้อยละ 7.10)

2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตรนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุดคือ การจัดลำดับเนื้อหาวิชาการศึกษาในโครงสร้างหลักสูตรมีเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.87$) ส่วนข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการเรียนการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุดคือ มีการนำสื่อ และนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$)

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุด คือ จำนวนห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งเรียนมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนข้อที่เหลือนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านผู้เรียนนักเรียนมีความคิดเห็น ต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุด คือ มีความสนุกในการเรียน เมื่อครูจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.73$) ส่วนข้อที่เหลือนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ด้านผู้สอนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุด คือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนข้อที่เหลือนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผลนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีหลายข้อ ข้อที่มากที่สุดคือ ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.97$)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนพบว่า

3.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของข้อ 1 ปัจจัยแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 และนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผล และประเมินผล โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียน การสอน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

3.4 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีความคิดเห็นน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนและด้านผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาทมีความคิดเห็นน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,001 ขึ้นไปและนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากข้อคำถามปลายเปิดปรากฏดังนี้

4.1 ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละด้านที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้มีต่อไปนี้ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร คือ หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ด้านการเรียนการสอน คือ การจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสม ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน คือ ควรมีห้องปฏิบัติการขายให้เหมือนกับความเป็นจริง ด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนควรมีความเตรียมพร้อมในการเรียนแต่ละครั้ง ด้านผู้สอน คือ ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และเตรียมพร้อมในการสอนดี ด้านการวัดผลและประเมินผล คือ เมื่อมีการเรียนการสอนจบแต่ละบทควรจัดให้มีการวัดผลและประเมินผล

การอภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีผลต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ ความถนัด วิชาความรู้เกี่ยวกับการขายที่จัดให้เรียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของพงศ์ หรดาล (Pong Horadal. 1987 : 73 - 78) เกี่ยวกับหลักสูตร โดยกล่าวว่า หลักสูตรควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล

1.2 ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้สอนได้นำเทคนิคและวิชาการสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนสื่อและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการขาย และโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีได้จัดการเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ เพื่อให้ผู้

เรียนมีปัญหา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความภาคภูมิใจ ในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดี มีความตระหนัก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุวัฒน์ วรานุสาสณ์ (2536 : 78) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมของครูที่พึงจัดให้กับนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการศึกษากลายเป็นความจริงขึ้นมา เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์กับผลให้ต่อเนื่องกัน

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีมีการจัดห้องเรียน อาคารเรียน แก้อื้อห้องปฏิบัติการขายเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการปฏิบัติจริง มีการบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีห้องสมุดสำหรับการศึกษาค้นคว้า มีการจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในการเรียนมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน และภายในโรงเรียนมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักเรียนอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทุม นพคุณ (2535 : 134 - 135) ซึ่งกล่าวว่า อาคารสถานที่เป็นส่วนที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่เรียน ฝึกปฏิบัติงาน ทำงาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ และพักผ่อนหย่อนใจ อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างความศรัทธาในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกของสถานะนั้น อาคารสถานที่และบริเวณวิทยาลัยสวยงามสะอาดร่มรื่นน่าอยู่ ก็จะทำให้ นักศึกษามีความรู้สึกศรัทธา สบายใจ อารมณ์แจ่มใส และเป็นการปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยไปในตัวด้วย

1.4 ด้านผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีและสามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งจะออกสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศรี โรจน์เมฆี (2540 : 24) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อนตนเอง ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพกายใจ และจิตดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม

1.5 ด้านผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนมีความสามารถในการสอน มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ดังที่ถาวร สารวิทย์ (ม.ป.ป. : 89 - 90) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน มีความสามารถในการสอน ซึ่งความสามารถในการสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน อันเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝน และปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และทักษะ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการประเมินผลถือเป็นหน้าที่สำคัญของผู้สอน เพื่อที่จะทราบผลว่าการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ เรียนรู้ นั้นได้รับผลตรงตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว อุทุมพร ทองอุไร (2530 : 85) ซึ่งกล่าวว่า การประเมินผลนับเป็นความสำคัญในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาเพราะเป็น

ขบวนการที่ช่วย ดัดสนใจของการมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินผลจะช่วยให้ครูได้เห็นภาพสะท้อนว่า จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอนบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

2.1 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นผู้ที่มิสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์มีความมั่นใจเพราะนักเรียนจะต้องผ่านการทดสอบวัดความสามารถของวิชาการขาย นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับวิชาการขาย ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในแนวเดียวกันจึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นลักษณะคล้ายคลึงกัน มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศรี โรจน์มณี (2540 : 74) ที่พบว่าปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีเพศต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเรียนการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีเพศต่างกัน อาจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายแตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาได้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของวิชาการขาย มีความรู้ และประสบการณ์ต่อการเรียนการสอน หลักสูตรของวิชาการขาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 ได้เรียนวิชาการขาย ในกรอบหลักสูตรเดียวกัน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน และครูผู้สอนที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันจึงทำให้นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพล เย็นเจริญ (2543 : 48) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนในชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกันมากดังนั้นความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกันนอกจากนี้องค์ประกอบของการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เน้นองค์ประกอบต่อการจัดส่วนเดียวกันจึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ จวีวรรณ เหมนาค (2528 : 69) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงระดับปริญญาตรี ที่มีพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงสมร คชเลิศ (2543 : 6) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีและวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาเลขานุการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนวิชาสาขาการขยาย ต้องอาศัยสติปัญญา ความตั้งใจในการเรียน ตำราเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนมีราคาไม่แพงจึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนและด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่เหมาะสมกับสภาพการเรียน และมีอาคารสถานที่เพียงพอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้เกิดความแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี ทักษะกรวงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยาย ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายด้านการเรียนการสอนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยายด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายด้านการเรียนการสอนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยาย ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนน้อยกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยาย ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยายน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขยายด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาการขยายด้านผู้เรียนน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน ประเสริฐศรี (2543 : 67) พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครอง

มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้านคือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอน ในสาขาวิชาการขายให้ดียิ่งขึ้น

1. ผู้บริหาร ควรพิจารณา วางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอนดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ควรเพิ่มเติมปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

1.2 ด้านการเรียนการสอน ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการสร้างสื่อ และเครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเชิญวิทยากร และส่งเสริมให้ครูผู้สอนไปอบรม ศึกษาดูงาน เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น และควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มเติม รวมทั้งการสำรวจและเตรียมแหล่งข้อมูลที่เป็นสถานประกอบการ หรือแหล่งอาชีพในชุมชน ที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการขายให้เหมือนกับความเป็นจริง ควรปรับปรุง บริการห้องสมุดให้ทันสมัยและปรับปรุงห้องให้กว้างขึ้น

1.4 ด้านผู้เรียน ควรจัดหาหนังสือ เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาการขายและวิชาอื่น ๆ ควรจัดให้มีการเรียนพิเศษ ควรส่งเสริมผู้เรียนในส่วนของกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกเหนือจากวิชาการ

1.5 ด้านผู้สอน ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนอบรมเพิ่มเติม ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

1.6 ด้านการวัดและประเมินผล ควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และจัดให้ครูมีการวัดผลตามสภาพจริง

2. ครูผู้สอน ควรปรับปรุงการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ครูควรสอนเต็มหลักสูตร ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ และนำหลักสูตรมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

2.2 ด้านการเรียนการสอน ครูควรใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา ควรเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่น ควรรับฟังความคิดเห็นและข้อขัดแย้งของนักเรียน ควรสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองให้นักเรียน

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนตามเนื้อหาของบทเรียน

2.4 ด้านผู้เรียน ควรสอนเพิ่มเติมในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ และให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อฝึกทักษะ

2.5 ด้านผู้สอน ควรเข้าใจนักเรียน มีการให้ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียน และรับฟังผู้เรียนเมื่อมีข้อขัดแย้ง

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล ควรจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย ควรวัดผลอย่างมีคุณธรรม ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลอย่างแท้จริง วัดและประเมินผลตามสภาพจริง เมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียนควรมีการทดสอบย่อย เพื่อให้ทราบผลการเรียนของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ถูกต้อง

3. นักเรียน ควรปรับปรุงการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ควรทำความเข้าใจถึงหลักสูตรว่าเกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใดต่อสาขาอาชีพ

3.2 ด้านการเรียนการสอน ควรมีการเตรียมความพร้อมในการเรียน ตั้งใจเรียน มีการซักถามและกล้าแสดงออก ควรใช้เวลาว่างในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น

3.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ควรปรับตัวหรือจินตนาการตามเนื้อหา หรือบรรยากาศของห้องเรียน

3.4 ด้านผู้เรียน ควรใช้เวลาในการทบทวนเนื้อหา ปรีक्षाอาจารย์ทุกครั้งเมื่อไม่เข้าใจ และหาความรู้เพิ่มเติม

3.5 ด้านผู้สอน ควรมีความเคารพและเชื่อฟังครูอาจารย์

3.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง เช่น ผลงานของนักเรียนจากแฟ้มสะสมงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการขาย
2. ควรมีการศึกษาวิจัย ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี และวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เครือวัลย์ ล้อมภิชาติ. (2531). *หลักและเทคนิคการฝึกอบรม และการพัฒนาแนวทางการวางแผน เขียนโครงการและบริหารโครงการ*. กรุงเทพฯ : สยามศิลป์การพิมพ์.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ เหมนาถ. (2528). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ถ่ายเอกสาร
- ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2519, พฤษภาคม – มิถุนายน). “การสอนแบบต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา” 6 (39) : 39.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2524). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร สารวิทย์. (ม.ป.ป). *การอาชีพศึกษาและเทคนิคศึกษา. แผนกวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก*.
- ทรงสมร กชเลิศ. (2543). *ความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรีและวิทยาลัยพาณิชยการเขตพุน. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*.
- ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ. (2520). *หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. อุดรธานี : โรงพิมพ์ไทยสามัคคี*.
- ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. (2539). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2527). *การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธำรง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิรุตติ จันทะทรัพย์. (2536). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร*.
- นภาพร ธนวัฒน์. (2536). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะคหกรรม มหาวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*.
- น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ. (2519). *คู่มือการศึกษาหลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. (2539). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญมี ประสมทรัพย์. (2539). ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2521). การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุปผา ไส้รักษา. (ม.ป.ป.). บุคลิกภาพพนักงานขาย. หัวหน้าคณะวิชาการจัดการตลาด วิทยาลัยพาณิชย์การบางนา. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์รวมหนังสือกรุงเทพฯ.
- ประทุม นพคุณ. (2535). การบริหารงานวิชาการวิทยาลัยพาณิชย์การบางนา. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยพาณิชย์การบางนา. จัดสำเนา.
- ปรีชา เศรษฐฐิต. (ม.ป.ป.). คู่มือการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์บุญช่วยการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การจัดและบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- มันเกียรติ โกศลนิวัฒน์. (2527). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตกในทัศนะขอ ผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงศ์ หรดาล. (2531). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมเชิงระบบ. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- พรศรี โรจน์เมธี. (2542). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรนภา ศรีสถานนท์ และคณะ. (2538). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาหลักสูตร MBA ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บช.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพิมล ดุศิริวิเชียร. (2532). วิธีสอนทั่วไป. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภิญโญ สาธร. (2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มานัส ศรีกัลยา. (2533). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นลงเรียนเสาร์พักช่วง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิดา อุซชิน. (2525). "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ. "เอกสารประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชย์การเขตอุพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกธุรกิจการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ ฯ : มติชน.

- ลักษณะ อินทรจักร. (2538). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเลือกสถานศึกษาหลักสูตร วิชาชีพครู 1. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ
- วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2519, พฤศจิกายน - ธันวาคม.). "วิธีประเมินสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย." วารสารครูศาสตร์. 6(4) : 21-34.
- สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สังกัด อุทรานันท์. (2528). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ ฯ : เซ็นเซอร์พับลิเคชั่น.
- . (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2527). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : ชวนพิมพ์.
- สุมานัน รุ่งเรืองธรรม. (2526). กลวิธีการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สุรพล เย็นเจริญ. (2543). ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วรานุสาสน์. (2536). เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวณี ลิกขาบัณฑิต. (2538). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โสภณ โสมดี. (2532). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สรสินธุ์. (2540). ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทวารวดี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ลีปนันท เกตุทัต. (2538). "ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8 " เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ. หน้า 23 กรุงเทพฯ ฯ. (ม.ป.พ.).
- อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ. (2542). รายงานการวิจัยสภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดของนิสิต. กรุงเทพฯ ฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2530). การวัดและการประเมินการเรียนการสอนอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โครงการวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม.

- Good. Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw - Hill, Book Company.
- Ibrahim, (1989 ,October). "Abu Baker. AN Assessment of Graduate Feedback for Evaluating the Diploma in Banking Studies at Mara Institute of Technology," *In Malaysia Disertation Abstracts*. 50 (40) : 863 ; October,1989.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

โรงเรียนเทพนิพนธ์การะ
หนังสือฉบับเลขที่ 7323
วันที่ 29 มีนาคม 25

เวลา.....
ผู้รับ.....

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ที่ ทบ 10121.51/71

19 มีนาคม 2545

เรื่อง ขอกขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

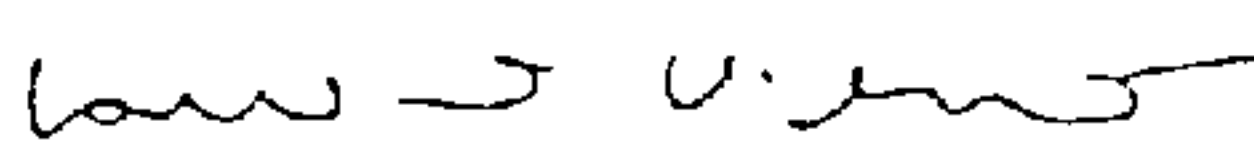
เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอุษิมา ศรีสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี" โดยนิพนธ์รองศาสตราจารย์ ดร. อุดมโพธิ์จิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีผลมาซึ่งจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้บันทึกการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2-3 สาขาวิชาการขาย จำนวน 99 คน สอบถามสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในระหว่างเดือน มีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอกขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอุษิมา ศรีสุวรรณ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ งามนทร์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

1. อาจารย์ สิริฐากร ชูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รศ.ดร. นินา เพชรสม	อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
3. ผศ.ดร.เอกศักดิ์ บุตรลับ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มุ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อคำตอบของท่านมีคุณค่าต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย $\surd$ ลงใน () ที่กำหนดให้ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียน

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. ระดับชั้น

- () ปวช. 2
() ปวช. 3

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 – 2 ปีการศึกษา 2544 รวม 2 ภาคเรียน)

- () ต่ำ (1.00 – 1.99)
() ปานกลาง (2.00 – 2.99)
() สูง (3.00 – 4.00)

4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 10,000 บาท
() 10,001 - 20,000 บาท
() 20,001 - 30,000 บาท
() 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และ ด้านการวัดผลและ ประเมินผล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วกาเครื่องหมาย ในแต่ละข้อให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดโดยพิจารณาตามระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด 5	เห็นด้วยมาก 4	เห็นด้วยปานกลาง 3	เห็นด้วยน้อย 2	เห็นด้วยน้อยที่สุด 1
	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร					
1	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน					
2	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
3	เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนางานอาชีพตนเองได้					
4	เนื้อหารายวิชาการขายเข้าใจยาก ซับซ้อน ไม่ได้เรียงตามลำดับจากง่ายไปยาก					
5	ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการขายที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อ					
6	เนื้อหารายวิชาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง					
7	เนื้อหารายวิชาที่มีจำนวนมากไม่สอดคล้องกับจำนวนคาบเรียน					
8	เนื้อหารายวิชาที่มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต					
9	เนื้อหารายวิชาการขายมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน					
10	การจัดลำดับเนื้อหารายวิชาการขายในโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน					
11	เนื้อหารายวิชาการขายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
	ด้านการเรียนการสอน					
12	มีการนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการขาย					
13	มีการเพิ่มพูนความรู้โดยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย					
14	ครูใช้วิธีสอนหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาการขาย					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด 5	เห็นด้วยมาก 4	เห็นด้วยปานกลาง 3	เห็นด้วยน้อย 2	เห็นด้วยน้อยที่สุด 1
15	ครูดำเนินการสอนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามระยะเวลาที่กำหนด					
16	การจัดตารางเรียนของแต่ละรายวิชาสาขาการขายมีความเหมาะสม					
17	ครูนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการขาย					
18	ครูชี้แจงรายละเอียดของแผนการสอนในรายวิชาการขายก่อนสอน					
19	ครูเสริมสร้างกำลังใจในการเรียนวิชาการขายแก่นักเรียนให้อยากเรียน					
20	ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาในเรื่องที่เรียน					
21	ครูใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
22	สร้างคุณลักษณะนิสัยที่ดี โดยการสอบแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในกิจกรรมการเรียนการสอน					
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
23	สภาพภายในห้องเรียนมีความเป็นระเบียบและสะอาด					
24	มีสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียน					
25	มีเอกสารเกี่ยวกับการขายเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดจำนวนเพียงพอ					
26	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่างๆภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอ					
27	การบริการที่นั่งรับประทานอาหารในโรงอาหารมีจำนวนเพียงพอ					
28	สถานที่พักผ่อน ภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม					
29	มีห้องน้ำจำนวนเพียงพอและสะอาด					
30	สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย					
31	พื้นที่ภายในห้องสมุดมีความคับแคบเกินไป มีจำนวนที่นั่งไม่เพียงพอสำหรับศึกษาค้นคว้า					
32	จำนวนห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งเรียนมีจำนวนเพียงพอ					
33	โต๊ะ เก้าอี้ ภายในโรงอาหารมีความเป็นระเบียบและสะอาด					
34	มีห้องปฏิบัติการขายตรง เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการปฏิบัติจริง					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด 5	เห็นด้วยมาก 4	เห็นด้วยปานกลาง 3	เห็นด้วยน้อย 2	เห็นด้วยน้อยที่สุด 1
	ด้านผู้เรียน					
35	มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย					
36	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายซักถามบทเรียนในระหว่างเรียน					
37	ผู้เรียนร่วมกิจกรรมทางวิชาการ					
38	ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้					
39	ครอบครัวมีรายได้น้อย					
40	ตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน					
41	มีการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน					
42	มีความกระตือรือร้นในการเรียน					
43	มีความสนุกในการเรียน เมื่อครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม					
44	ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ถูกต้อง					
45	ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้					
	ด้านผู้สอน					
46	ครูผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา					
47	มีการเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน					
48	สามารถอธิบายและตอบปัญหาแก้ไขปัญหาวិชาที่สอนได้ชัดเจนและถูกต้อง					
49	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
50	มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครูและเป็นแบบอย่างที่ดี					
51	ครูผู้สอนมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้					
52	ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเสมอภาค					
53	ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม					
54	ครูผู้สอนใช้ภาษาพูดเหมาะสมกับผู้เรียน					
55	ครูผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด 5	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย ปานกลาง 3	เห็นด้วย น้อย 2	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1
56	ครูผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน					
57	ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนที่ดี					
	ด้านการวัดผลและประเมินผล					
58	ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน					
59	ครูซักถามนักเรียนขณะที่สอนเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจ					
60	เนื้อหาที่สอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา					
61	ตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง					
62	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
63	การวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
64	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน					
65	ครูผู้สอนนำวิธีการวัดผลและประเมินผลหลายรูปแบบมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียน					
66	ครูผู้สอนทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
67	มีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน					

ตอนที่ 3 โปรดแสดงและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ความคิดเห็น.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

2. ด้านการเรียนการสอน

ความคิดเห็น.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ความคิดเห็น.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

4. ด้านผู้เรียน

ความคิดเห็น.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

5. ด้านผู้สอน

ความคิดเห็น.....
.....
ข้อเสนอแนะ.....
.....

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ความคิดเห็น.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

รุจินาถ ศรีสุวรรณ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวรุจิณา ศรีสุวรรณ
เกิดวันที่	8 สิงหาคม 2512
สถานที่เกิด	58 หมู่ 14 อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้สอน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199 / 8 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพนิชัยการเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2536	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ